ROK XV WARSZAWA, DNIA 28 LUTEGO 1938 R. ZESZYT 2

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

Orzecznictwo: 10, 11. Najwyższy Trybunał Administracyjny — wyroki z dn. 23.11 1937 r. L. Rej. 92/36 i z dn. 31.12 1937 r. L. Rej. 1625/36. 12. Urząd Patentowy Rz. P.—orzeczenie Wydziału Odwoławczego z dn. 29.4 i 3.6 1937 r. nr Odw. 2003/36.

Zagranica: Wielka Brytania. 13. Obowiązujące przepisy o ochronie znaków (Trade Marks Acts 1905—1937).

Międzynarodowy Związek Ochrony Własności Przemysłowej: 14. Stan w dniu 1 stycznia 1938 r.

CZĘŚĆ II.

15. **Patenty na wynalazki** — udzielenie (od nr 26055 do nr 26159); przeniesienie własności patentów; unieważnienia patentów; wykreślenia z rejestru. 16. Opisy patentowe. 17. **Wzory** — rejestracja wzorów użytkowych (od nr 7102 do nr 7193) i zdobniczych (od nr 5428 do nr 5544); przedłużenie mocy obowiązującej świadectw ochronnych; przeniesienie własności wzoru użytkowego; wykreślenia z rejestru. 18. **Znaki towarowe** — rejestracja (od nr 28578 do nr 28600); przedłużenie ochrony prawnej znaków; zmiany w rejestrze; wykreślenia z rejestru.

Sprostowania.

SOMMAIRE:

1e PARTIE.

Jurisprudence: 10, 11. Tribunal Suprême Administratif — arrêts du 23.11 1937 L. Rej. 92/36 et du 31.12 1937 L. Rej. 1625/36. 12. Office des Brevets de la République Polonaise — arrêt de la Section de recours du 29.4/3.6 1937 nr Odw. 2003/36.

Etranger: Grande-Bretagne. 13. Prescriptions concernant la protection des marques (Trade Marks Acts 1905—1937).

Union pour la protection de la propriété industrielle: 14. Etat au 1-er janvier 1938.

2me PARTIE.

15. **Brevets d'invention** — délivrance (du nr 26055 au nr 26159); cession des droits aux brevets; nullité des brevets; radiations du registre. 16. Brevets imprimés. 17. **Modèles** — registration des modèles d'utilité (du nr 7102 au nr 7193) et des modèles d'ornement (du nr 5428 au nr 5544); prolongation de la validité des certificats de protection; cession du droit au modèle; radiations du registre. 18. **Marques de fabrique ou de commerce** — registration (du nr 28578 au nr 28600); renouvellements des marques; changements dans le registre; radiations du registre.

Rectifications.

ORZECZNICTWO.

10.

NAJWYŻSZY TRYBUNAŁ ADMINISTRACYJNY.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w sprawie ze skargi firmy Fabryka Kuto-lanych wyrobów i łączników „Ferrum“ Wilczek i S-ka Inżynierowie Sp. z ogr. odp. w Zawierciu na orzeczenie Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego Rz. P. z dn. 4 lipca 1935 r. nr Odw. 1867/35, dotyczące odmowy zarejestrowania znaku towarowego „F. F.“, oddalił skargę jako nieuzasadnioną.

(Wyrok z dn. 23 listopada 1937 r., L. Rej. 92/36).

POWODY

Uchwałą z dnia 15 kwietnia 1935 r. Wydział Zgłoszeń znaków towarowych Urzędu Patentowego R. P. odmówił zarejestrowania znaku towarowego „FF“, zgłoszonego przez firmę Fabryka kuto-lanych wyrobów i łączników „Ferrum“ Wilczek i S-ka Inżynierowie Sp. z o. o. w Zawierciu do oznaczania kuto-lanych wyrobów i łączników, podając jako powód odmowy przeszkodę z art. 179 (1) i 181 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. (poz. 384 Dz. U.), która polega na tym, że dla towarów tego samego rodzaju został już zarejestrowany za nr Rej. 23282 znak „EE“, będący w rozumieniu ustawowym taki sam, co znak zgłoszony.

Od tej uchwały wniosła Firma „Ferrum“ odwołanie, którego Wydział Odwoławczy Urzędu Patentowego orzeczeniem z 4 lipca 1935 r. nr Odw. 1867 nie uwzględnił. W motywach Wydział Odwoławczy zaznaczył, między innymi, że chociaż powołany w odwołaniu przepis art. 174 cytowanego rozporządzenia przewiduje zasadniczo stosowanie liter jako znaków towarowych, to jednak nie jest wykluczona możliwość kolizji znaków utworzonych z liter, a dla oceny podobieństwa decydujące jest, jakich liter użyto w konkretnym przypadku. Zdaniem Wydziału Odwoławczego istnieje znaczne podobieństwo użytych w przeciwstawionych znakach liter co do kształtu, różnią się one bowiem tylko poziomą kreską u dołu liter, przy czym podobieństwo jest spotęgowane użyciem liter podwójnych. A ponieważ znaki oba umieszczane są na identycznych towarach przez wytłoczenie w stosunkowo małym formacie, może to oczywiście powodować pomyłki ze strony odbiorców, a tym samym wprowadzenie w błąd co do pochodzenia towaru.

Orzeczenie to zaskarżyła firma „Ferrum“ do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który rozważył, co następuje:

Skarżąca firma zarzuca, że zewnętrzny wygląd znaków wbrew poglądowi władzy pozwanej nie wyczerpuje zagadnienia tożsamości porównywanych znaków, a zdaniem skarżącej przy ocenie różnic względnie podobieństwa znaków słownych decyduje nie tylko ich wygląd, ale w pierwszym rzędzie ich brzmienie i znaczenie. W obu zaś tych kierunkach litery E i F są zupełnie różne tak że wykluczają pomyłki. Według wywodów skargi prawodawca dopuszczając w art. 174 tworzenie znaków towarowych z liter, dał tym do poznania, że litery dostatecznie wyróżniają się tak pod względem wyglądu jak i brzmienia i znaczenia, zatem nietrafne jest stanowisko władzy, że przepis art. 174 nie wyklucza możliwości kolizji znaków utworzonych z liter.

Najwyższy Trybunał Administracyjny nie przychylił się do tych wywodów skargi. Znaki literowe traktuje prawodawca tak samo jak wszystkie inne znaki, nie czyniąc między nimi różnicy, na którą wskazuje skarżąca firma, a nadto brak uzasadnionej przyczyny, dla której by badanie podobieństwa znaków literowych miało być ze stanowiska art. 181 wykluczone.

W niniejszym przypadku władza pozwana, wykonując przysługujące jej prawo oceny stanu faktycznego, na podstawie własnej obserwacji w związku z fachowym doświadczeniem doszła do przekonania, że już zewnętrzny wygląd obu znaków w postaci drukowanych liter E i F wskutek swego znacznego podobieństwa może u odbiorców łatwo wywołać pomyłkę co do pochodzenia towaru po myśli art. 181, zwłaszcza, że w obu znakach umieszczono litery podwójnie, wyciskając je w stosunkowo małym formacie na towarach tego samego rodzaju. Jak władza pozwana słusznie zaznaczyła w odpowiedzi na skargę, nie jest wymagane dla uznania tożsamości znaków po myśli art. 181, aby zachodziło podobieństwo zarówno co do wyglądu, jak co do brzmienia i znaczenia, lecz wystarcza już samo stwierdzenie znacznego podobieństwa optycznego, zwłaszcza, że działa ono najsilniej na odbioców.

Jeżeli zatem władza pozwana uznała, że znak sporny mimo zachodzących różnic z powodu swego wyglądu zewnętrznego jest tak podobny do znaku przeciwstawionego, iż odbiorca może z łatwością przypuszczać, że towar znakiem spornym zaopatrzony, pochodzi z przedsiębiorstwa, którego znak ma w pamięci, to w tym uznaniu władzy Naj-

wyższy Trybunał Administracyjny nie dopatrzył się ani naruszenia art. 181 ani dowolności.

Co się dalej tyczy nie popartego niczym twierdzenia skarżącej, jakoby wyroby i łączniki kuto-lane były nabywane wyłącznie przez fachowców, to władza pozwana w odpowiedzi na skargę wręcz temu przeczy i zaznacza, że wyroby tego rodzaju znajdują się w wolnej sprzedaży w licznych sklepach branży żelaznej i mogą być nabywane przez każdego, skoro nie istnieją żadne w tym względzie zakazy ani ograniczenia, jak to ma naprzykład miejsce w handlu truciznami lub niektórymi lekami. Poza tym prawodawca w cytowanym rozporządzeniu nie liczy się wcale z fachowością odbiorców i nie wprowadza żadnych między nimi kategoryj lub różnic.

Wreszcie chybione jest powołanie się w skardze na wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego z 21 czerwca 1933 r. L. Rej. 2210/31, gdyż w wyroku tym wchodziły pod uwagę znaki „Dwójka" i „Trójka", które to słowa uzasadniały istnienie różnic tak co do wyglądu, jak co do brzmienia i znaczenia.

W wyniku powyższych rozważań należało skargę oddalić jako nieuzasadnioną.

11.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w sprawie ze skargi Rafała-Nusena i Nuchemy vel Nechumy Fuksów w Łodzi na orzeczenie Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego Rz. P. z dn. 5 grudnia 1935 r. nr Odw. 1936/35, dotyczące unieważnienia rejestracji znaku towarowego nr 24018, oddalił skargę jako nieuzasadnioną.

(Wyrok z dn. 31 grudnia 1937 r., L. Rej. 1625/36).

POWODY

Decyzją z 26 czerwca 1935 r. nr Sp. 672/33 oddalił Wydział Spraw Spornych Urzędu Patentowego R. P. skargę firmy Łódzka Wytwórnia Mydlarska Ch. Grynberg i J. Widawski w Łodzi o unieważnienie dokonanej za nr Rej. 24018 na rzecz Rafała Nusena Fuksa w Łodzi dla mydła twardego do prania rejestracji znaku towarowego przedstawiającego napis „Rubelnik" w prostokątnym obramowaniu, albowiem Wydział ten uznał, że znak ten nie stanowi naśladownictwa przeciwstawionego mu znaku powódki nr 18701 z rysunkiem popiersia mężczyzny i napisem „Robotnik", zatem nie można znaku spornego uważać za znak taki sam w rozumieniu art. 181, jak wcześniej zarejestrowany znak powódki.

Na mocy uchwały Wydziału Zgłoszeń Urzędu Patentowego z 20 maja 1935 r. znak nr 24018 został przepisany na rzecz Nuchemy vel Nechumy Fuks w Łodzi.

W odwołaniu wniesionym od decyzji Wydziału Spraw Spornych firma Ch. Grynberg i J. Widawski podniosła m. in., że przy ocenie, czy znaki są podobne, musi być zwrócona uwaga na całokształt sprawy, w szczególności że chodzi tu o znaki wyciskane na mydle, że słowa „Robotnik" i „Rubelnik" sprawiają to samo wrażenie optyczne, porównywanie zaś tych słów pod względem pojęciowym nie może mieć żadnego istotnego znaczenia i t. d., wreszcie że znak sporny używany jest faktycznie w połączeniu z częścią obrazową, przedstawiającą popiersie mężczyzny w owalu na dowód czego złożono w Urzędzie Patentowym kawałek mydła. W czasie rozprawy strona przeciwna zaznaczyła, że znaki, znajdujące się na mydle, okazanym przez stronę powodową, nie mogą być brane pod uwagę, ponieważ przedmiotem sporu jest znak sporny w tej postaci, w jakiej na skutek rejestracji doznaje ochrony prawnej.

Wydział Odwoławczy Urzędu Patentowego orzeczeniem z 5 grudnia 1935 r. nr Odw. 1936/35 uchylił decyzję Wydziału Spraw Spornych z 26 czerwca 1935 r., a załatwiając skargę firmy powodowej unieważnił rejestrację znaku spornego. W motywach orzeczenia zaznaczono, że z porównania wchodzących pod uwagę znaków wynika niewątpliwe podobieństwo wzrokowe napisów w obu znakach, a podobieństwo to zwiększa okoliczność, że znaki wyciskane są na mydle i dlatego są niezbyt wyraźne. Natomiast Wydział Odwoławczy nie podzielił poglądu Wydziału Spraw Spornych, że napis nie utrwala się równie silnie w pamięci jak element rysunkowy, brak bowiem zdaniem Wydziału Odwoławczego racjonalnych podstaw do przyjęcia takiej reguły; z drugiej zaś strony nie ma w ustawie przepisu, który by postanawiał, że prawo z rejestracji znaku nie jest ważne tylko wówczas, gdy dany znak w całości koliduje ze znakiem przeciwstawionym. Skoro przepis art. 181 stosuje się i wtedy, gdy pomiędzy znakami zachodzą różnice co do środków, którymi działa się na odbiorcę (np. jeden jest słowny, a drugi obrazowy) a według art. 183 prawo z rejestracji znaku towarowego ulega unieważnieniu o tyle, o ile zachodziły przeszkody prawne do jego powstania, wymienione m. in. w art. 179 i 181, to niewątpliwie za nieważną winna być uznana również rejestracja znaku kolidującego tylko z jedną z istotnych części znaku dawniej zarejestrowanego.

Na to orzeczenie wnieśli Rafał-Nusen Fuks i Nuchema Fuks skargę do Najwyższe-

go Trybunału Administracyjnego, który rozpatrując sprawę rozważył co następuje:

Strona skarżąca zarzuca, że niesłusznie władza pozwana przyjmuje kolizję między obu znakami; pod względem wzrokowym bowiem obydwa znaki winny być uznane za różne, skoro znak nr Rej. 18701 jest znakiem obrazowym z napisem „Robotnik", a znak nr Rej. 24018 jest znakiem słownym, przy czym wizerunek robotnika stanowi cechę dominującą znaku pierwszego, będąc zarazem pojęciowo zobrazowaniem napisu „Robotnik". Z tych względów odbiorcy zorientują się odrazu w różnorodności całokształtu obu znaków. Ta optyczna różnica usuwa zdaniem strony skarżącej na drugi plan kolizję pod względem dźwiękowym lub pojęciowym; ta ostatnio wymieniona kolizja — jak wywodzi strona skarżąca — nie może mieć w ogóle zastosowania w sprawie niniejszej, gdyż brak strony pojęciowej w odniesieniu do znaku słownego „Rubelnik" ustala tym samym jego różnicę pojęciową w stosunku do znaku „Robotnik".

Jak wynika z motywów zaskarżonego orzeczenia, władza pozwana badając podobieństwo porównywanych znaków ze stanowiska art. 181 cytowanego rozporządzenia oparła się wyłącznie na obserwacji wzrokowej spornego znaku słownego z częścią słowną znaku strony przeciwnej i na tej drodze w wykonaniu przysługującego jej prawa oceny materiału dowodowego doszła do przekonania, iż znak słowny „Rubelnik" wywołuje u odbiorców to samo wrażenie optyczne, co część słowna znaku towarowego nr Rej. 18701. Jak to już Trybunał niejednokrotnie orzekł w analogicznych wyrokach swych, do uznania nieważności rejestracji znaku ze stanowiska art. 181 wystarczy stwierdzenie znacznego podobieństwa tego znaku ze znakiem dawniej zarejestrowanym tylko pod względem wzrokowym, przy czym nie jest wymagane w tym celu także stwierdzenie kolizji pod względem fonetycznym i pojęciowym. Również nie wymaga ten artykuł do swego zastosowania, aby określona tam tożsamość znaków odnosiła się do całości tych znaków. Przeciwnie z art. 183 ustęp 1 powołanego rozporządzenia wynika niedwuznacznie, że dopuszczalne jest częściowe unieważnienie prawa z rejestracji znaku, że zatem również i części znaku przeciwstawionego mogą być uznane za kolidujące z całością lub częścią znaku spornego.

Jeżeli w tym stanie rzeczy władza pozwana uznała, że do ważnej rejestracji spornego znaku zachodziły przeszkody prawne z art. 181 w łączności z art. 179 (1) cytowanego rozporządzenia i stanowisko to szczegółowo uzasadniła, podając motywy, dla których nie podzieliła zapatrywania władzy pierwszej instancji co do znaczenia części obrazowej przeciwstawionego znaku, a strona skarżąca stanowisku władzy pozwanej przeciwstawia tylko własny odmienny pogląd, nie przytaczając w tym względzie konkretnych argumentów, to w tym stanowisku władzy pozwanej Trybunał nie dopatrzył się zarzuconej w skardze nielegalności zaskarżonego orzeczenia.

Ponieważ wymienione przepisy prawne wystarczają same dla siebie do unieważnienia rejestracji spornego znaku, Trybunał nie potrzebował zajmować się kwestią, czy zachodzą także przeszkody z art. 177(1)c tego samego rozporządzenia.

W wyniku powyższych rozważań Trybunał oddalił skargę jako nieuzasadnioną.

12.

URZĄD PATENTOWY RZ. P.

WYDZIAŁ ODWOŁAWCZY.

Do interpretacji art. 3 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. nr 39, poz. 384).

Wydział Odwoławczy Urzędu Patentowego Rz. P. na skutek odwołania firmy F. Hoffmann-La Roche & Co. A. G. w Bazylei od orzeczenia Wydziału Spraw Spornych z dn. 29 października i 12 listopada 1935 r. nr Sp. 928/35, którym oddalono skargę firmy odwołującej się o unieważnienie patentu nr 20807 udzielonego Jánosowi Kabay'owi w Büdszentmihály a przepisanego na rzecz firmy Motor-Alkaloida Zakłady Chemiczne Spółka Akcyjna w Warszawie — postanowił:

1. *orzeczenie Wydziału Spraw Spornych z dnia 29 października i 12 listopada 1935 r. nr Sp. 928/35 zatwierdzić;*
2. *przyznać firmie Motor Alkaloida Zakłady Chemiczne Spółka Akcyjna w Warszawie od firmy F. Hoffmann-La Roche & Co. A. G. w Bazylei zł 100 (złotych sto) kosztów postępowania odwoławczego.*

(Orzeczenie z dn. 29 kwietnia i 3 czerwca 1937 r., nr Odw. 2003/36).

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dn. 29 października i 12 listopada 1935 r. nr Sp. 928/35 Wydział Spraw Spornych Urzędu Patentowego Rz. P. oddalił skargę firmy F. Hoffmann-La Roche & Co. A. G. w Bazylei o unieważnienie patentu nr 20807, udzielonego Jánosowi Kabay'owi w Büdszentmihály, a przepisanego na rzecz firmy Motor-Alkaloida Zakłady Chemiczne Spółka Akcyjna w Warszawie, oraz dotyczącego sposobu otrzymywania alkaloidów

opium przez ekstrakcję suchych, dojrzałych roślin maku środkami rozpuszczającymi alkaloidy, np. wodnym roztworem kwasów mineralnych. Ustalając w motywach nieistnienie przeszkody z art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. nr 39, poz. 384) polegającej wedle twierdzenia strony skarżącej na tym, że sposób opatentowany znany jest z wcześniejszych publikacyj, a mianowicie: z czasopism „Repertorium für die Pharmacie" t. 59, Nürnberg 1837, str. 2, z czasopisma „Berichte der Deutschen Pharmac. Gesellschaft", t. 17, 1907, str. 60, z czasopisma „Arbeiten aus dem Pharmaceutischen Institut der Universität Berlin" t. VI, 1909, str. 209, z czasopisma „Archiv der Pharmacie", t. 257, 1919, str. 17, t. 265, 1927, str. 701, ze sprawozdania z prac Państwowego Instytutu Farmaceutycznego p. t. „Studja nad otrzymywaniem alkaloidów opium" z r. 1925, — Wydział Spraw Spornych orzekł, że aczkolwiek powołane w skardze publikacje obejmują ekstrakcję bądź z opium, bądź z wysuszonych makówek, bądź też z niedojrzałych roślin maku w stanie zielonym lub po uprzednim wysuszeniu, jednakże żadna z tych publikacyj nie obejmuje ekstrakcji suchych dojrzałych roślin maku, co się zaś tyczy rozpuszczalnika, to publikacje przytoczone wskazują prawie wyłącznie na alkohol, te zaś, które wymieniają kwasy mineralne, dotyczą ekstrakcji zielonych roślin lub mleczka makowego.

Od powyższej uchwały złożyła firma F. Hoffmann-La Roche & Co A. G. w Bazylei dnia 14 marca 1936 r. pisemne odwołanie do Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego Rz. P., w którym wnosi o uchylenie powyższego orzeczenia Wydziału Spraw Spornych Urzędu Patentowego Rz. P., unieważnienie patentu nr 20807 oraz o przyznanie jej kosztów postępowania w obu instancjach; poza tym stawia wniosek ewentualny o ograniczenie zakresu patentu zaskarżonego nr 20807 przez skreślenie pierwszego zastrzeżenia i zastąpienia go zastrzeżeniem według brzmienia: „sposób otrzymywania alkaloidów opium z maku, według którego zielone lub wysuszone części roślin, pokrajane przed albo po dojrzeniu, wyciąga się środkami rozpuszczającymi alkaloidy, np. wodnym roztworem kwasów mineralnych, np. kwasu siarkowego i rozpuszczone alkaloidy wydziela się z wyciągu, znamienny tym, że wyciąg odparowuje się, kwasowość obniża przez dodatek ługu, zanieczyszczenia wytrąca się za pomocą alkoholu etylowego, oddziela osad od roztworu, zabieg ten ewentualnie się powtarza, a następnie przez dodanie ługu potasowcowego zatrzymuje się morfinę w roztworze, a wytrąca alkaloidy uboczne, potem oddziela się osad od roztworu i roztwór przerabia na morfinę"; na wypadek zaś gdyby przytoczone w powyższym odwołaniu pisemnym okoliczności i dowody miałyby nie wystarczyć do całkowitego usunięcia wątpliwości co do braku wszelkich cech, usprawiedliwiających wydanie patentu na przedmiot patentu spornego, strona odwołująca się stawia jeszcze wniosek ewentualny o zasięgnięcie opinii rzeczoznawców co do wszystkich wątpliwości, jakie mogłyby się jeszcze wyłonić, a w szczególności co do rentowności rozmaitych sposobów fabrykacji alkaloidów opium.

Na poparcie swego odwołania strona odwołująca się wywodzi, że akt ogłoszony drukiem jako patent nr 20807 jest aktem nieważnym, którego uchylenie powinno nastąpić w myśl art. 101(b) rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym, bez potrzeby rozpoznawania warunków prawnych art. 3, 4 i 5 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych, z tych względów, że akt ogłoszony dnia 21 stycznia 1935 r. jako patent nr 20807, który powołuje się na uchwałę kolegium z dnia 10 grudnia 1934 r., przywraca wbrew jej osnowie pierwotny zasadniczo różny a odrzucony przez Urząd Patentowy opis i zastrzeżenia patentowe, że ten stan prawny nie uległ zmianie przez złożenie dnia 12 lutego 1935 r. wniosku Jánosa Kabay'a o sprostowanie opisu patentowego z dnia 16 października 1934 r. i przywrócenie pierwotnego brzmienia opisu, że sprostowanie takie mogłoby nastąpić tylko na podstawie nowej uchwały kolegium, zmieniającej poprzednią uchwałę, a nie na podstawie decyzji referenta, że poprawki pierwotnego opisu i pierwotnych zastrzeżeń nastąpiły na skutek żądania Urzędu Patentowego, że powołanie się Jánosa Kabay'a w jego powyżej wyszczególnionym wniosku o sprostowanie na niedokładne tłumaczenie opisu węgierskiego na niemiecki, było całkiem gołosłowne, nie poparte przedstawieniem oryginału węgierskiego i sprzeczne z podaniem jego zastępcy z dnia 16 października 1934 r. i z dołączonym do podania poprawionym opisem patentowym.

W dalszym ciągu tego odwołania strona odwołująca się przeprowadza swe wywody w płaszczyźnie nowości przedmiotu zgłoszonego wynalazku, twierdząc, że Urząd Patentowy Rz. P. zakwestionował jego nowość żądając od Jánosa Kabay'a, żeby wobec cech wspólnych przedmiotu zgłoszonego wynalazku z patentem niemieckim nr 524964, opis i zastrzeżenia patentowe opracował w taki sposób, aby jasno i wyraźnie była przedstawiona istota i nowość przedmiotu zgłoszonego wynalazku w odróżnieniu od rzeczy znanych z przeciwstawionego patentu, że

następnie tenże Urząd uchwałą z dnia 12 września 1934 r., zakomunikowaną Jánosowi Kabay'owi do rąk jego pełnomocnika pismem z dnia 17 września 1934 r., orzekł, „że dany wynalazek nadawałby się ewentualnie do opatentowania po wprowadzeniu do opisu i zastrzeżeń patentowych poprawek i uwzględnieniu uwag wskazanych w załączniku", że wreszcie sam zgłaszający uznał słuszność stanowiska Urzędu Patentowego Rz. P. i przedstawił podaniem z dnia 16 października 1934 r. poprawiony opis, prosząc o zastąpienie dawnych zastrzeżeń nowymi.

Strona odwołująca się w dalszym ciągu swego odwołania twierdziła, że przedmiot zaskarżonego patentu nr 20807 był już znany przed datą zgłoszenia wynalazku w Urzędzie Patentowym Rz. P. i powołuje się w celu udowodnienia swych wywodów na następujące publikacje: „Annalen der Pharmacie", tom 4, wydanie z 1832 r., str. 237, prace Winklera i Mercka; „Repertorium für Pharmacie", tom 59, wydanie z 1837 r., str. 2, praca Winklera; „Berichte der Deutschen Pharmazeutischen Gesellschaft", tom 17, wydanie z 1907 r., str. 60 praca A. Malin-Punkalaiduna; „Arbeiten aus dem Pharmazeutischen Institut der Universität Berlin", tom 6, wydanie z 1909 r., str. 209 praca Thomsa; „Archiv der Pharmazie", tom 257, wydanie z 1919 r., str. 17, praca Lautenschlägera; sprawozdanie z prac Państw. Instytutu Farmaceutycznego, zawarte w „Wiadomościach Farmaceutycznych", wydanie z 1925 r., str. 667—690, prace Weila i Grabowskiej; „Journal de Pharmacie", tom 13, wydanie z 1827 r. str. 31 i 317—320, praca Tilloy'a; „Buchners Repertorium für die Pharmazie", tom 39, wydanie z 1831 r., str. 468—474, praca Dr F. L. Winklera.

Dnia 17 kwietnia 1936 r. strona pozwana złożyła podanie w którym na podstawie art. 91 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym wnosi o wyznaczenie terminu potrzebnego na zapoznanie się z odwołaniem oraz na wypowiedzenie się co do niego.

Dnia 28 kwietnia 1936 r. strona pozwana złożyła podanie, załączając jednocześnie świadectwo zgonu Jánosa Kabay'a, o wstrzymanie rozpatrywania odwołania do czasu ustalenia przez Sąd spadkobierców i wyznaczenia przez nich pełnomocnika.

Strona pozwana złożyła dnia 19 maja 1936 r. pisemną obronę, w której zaprzeczyła wszystkim twierdzeniom odwołującej się firmy oraz co do zarzutów natury formalnoprawnej powołała się na wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 23 stycznia 1934 r. L. Rej. 6356/30, z którego wynika, że osobom trzecim nie przysługuje w ogóle prawo skutecznego kwestionowania procedury przy udzieleniu patentu przez Wydział Zgłoszeń i że uchybienia formalne, gdyby nawet zaistniały, są bez znaczenia dla ważności udzielonego patentu względem osób trzecich. To samo należy odnieść z natury rzeczy i do wszelkich zmian udzielonego patentu. Osoby trzecie mogą zatem skutecznie kwestionować ważność dokonanych przez Urząd Patentowy zmian redakcji patentu już udzielonego tylko o tyle, o ile wskutek przeprowadzenia tych zmian patent, zdaniem ich, nie odpowiada warunkom prawnym art. 3, 4 i 5 powoł. rozporządzenia. Co do zarzutów natury merytorycznej pozwana wywodziła, że publikacje, przeciwstawione przez stronę odwołującą się, nie dotyczą wcale przedmiotu wynalazku opisanego w patencie nr 20807, wobec czego wnosiła o oddalenie skargi strony odwołującej się i przyznanie na korzyść strony pozwanej kosztów postępowania od strony przeciwnej.

Podczas rozprawy ustnej dnia 28 maja 1936 r. zastępcy strony odwołującej się wnieśli o odroczenie rozprawy.

Wydział Odwoławczy Urzędu Patentowego Rz. P. postanowił: z uwagi na przeniesienie prawa własności patentu nr 20807 na firmę Motor Alkaloida Zakłady Chemiczne S. A. w Warszawie i uprawomocnienie się z dniem 28 listopada 1935 r. wpisu tego przeniesienia w rejestrze patentów — wyłączyć spadkobierców Jánosa Kabay'a od dalszego uczestnictwa w sprawie z powodu utraty biernej zdolności procesowej oraz odroczyć rozprawę.

Strona odwołująca się złożyła dnia 18 stycznia 1937 r. uzupełnienie odwołania w związku z powyższą pisemną obroną strony pozwanej, w którym popierała swe wywody poprzednie powołując się, poza niektórymi publikacjami wyszczególnionymi w powyższym odwołaniu, na patent niemiecki nr 637876 opublikowany dn. 23 listopada 1936 r.; poza tym postawiła wniosek ewentualny o ograniczenie patentu zaskarżonego do przeróbki wysuszonych łodyg i liści maku oraz do stosowania wodnego roztworu kwasu siarkawego lub roztworu kwaśnej soli tego kwasu jako środków ekstrahujących.

Dnia 20 kwietnia 1937 r. strona odwołująca się złożyła drugie uzupełnienie odwołania, w którym zreasumowała wszystkie swoje wywody dotychczas podane oraz starała się podważyć motywy uzasadnienia Wydziału Spraw Spornych, twierdząc: że patent zaskarżony dotyczy ekstrakcji suchych części roślin, jak również przytoczone przez nią publikacje dotyczą suchych części roślin (makówek); że surowiec objęty zastrzeżeniem patentowym powinien być w nim sprecyzowany do granic istotnego zastosowania w przedmiotowym sposobie produkcyjnym; że zastrzeżenie 1 patentu zaskarżonego nie ochrania dojrzałych lub niedojrzałych części

rośliny maku, a tylko wysuszone części tych roślin; że orzeczenie Wydziału Spraw Spornych, jako oparte na tym, że w powołanych publikacjach nie ma mowy o ekstrakcji suchych roślin maku, nie jest słuszne, jako wychodzące poza ramy skargi i rozpatrywanego zastrzeżenia patentowego, że Wydział Spraw Spornych pominął w rozważaniu tę okoliczność, że strona pozwana zgodnie z żądaniem skargi, sama zaproponowała uściślenie redakcyjne zastrzeżenia 1, tym samym przyznając, że redakcja tego zastrzeżenia nie odpowiada duchowi art. 3, pkt. 2 obowiązującego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej; że wskazanie przez J. Kabay'a nowego surowca służącego do otrzymywania alkaloidów nie może być przedmiotem patentu również ze względu na postanowienia art. 5 pkt. 1 powołanego rozporządzenia; że przedmiot patentu zaskarżonego nie stanowi postępu technicznego, który powinien charakteryzować każdy wynalazek, przy czym strona odwołująca się powołuje się na dzieło „Patentgesetz" Dr H. Isay'a, wyd. III z r. 1920 (str. 52, ust. 4); że istotą zastrzeżenia patentowego patentu zaskarżonego, oprócz materiału wyjściowego (surowca) są wszelkie środki rozpuszczające alkaloidy. Poza tym strona odwołująca się oświadczyła, że: przedmiot patentu nr 20807 jest objęty pracą prof. Dr. Fr. Ullmanna w dziele pt. „Enzyklopädie der technischen Chemie" z 1914 r. (str. 242, tom I, wyd. I, cyt. rozdział „Ueber die Methode der technischen Alkaloidgewinnung"; że o ile nawet przyjąć, że uzasadnienie orzeczenia Wydziału Spraw Spornych miało pewne podstawy, to jednak przytoczona obecnie publikacja „Bulletin des travaux de la Société de Pharmacie" z 1827 r. (Tilloy) i dzieło Ullmanna „Encyklopädie der technischen Chemie" z 1914 r. powinny być uważane za zupełnie wystarczający dowód braku nowości przedmiotu patentu nr 20807, co również według strony odwołującej się wynika z artykułu dr. Augustina opublikowanego dnia 29 maja 1932 r. w czasopiśmie: „Gyógyszerészi Hetilap". Powyższe, drugie uzupełnienie odwołania jest zakończone oświadczeniem podtrzymującym wniosek pierwotny o uchylenie orzeczenia Wydziału Spraw Spornych z dn. 12 listopada 1936 r. nr Sp. 928/35, — unieważnienie patentu nr 20807, względnie jego ograniczenie do istotnie nowych cech, charakteryzujących przedmiot tego patentu, i zakończone wnioskiem o przyznanie stronie odwołującej się kosztów postępowania w obydwóch instancjach od właścicielki patentu nr 20807 firmy Motor-Alkaloida Zakłady Chemiczne Spółka Akcyjna w Warszawie, względnie jej prawnych następców. Do wzmiankowanego uzupełnienia odwołania jest dołączona uwierzytelniona odbitka fotograficzna artykułu dr. Augustina zawartego w czasopiśmie węgierskim „Gyogyszerészi Hetilap" wraz z jego uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski oraz odbitka fotograficzna artykułu A. Müllera, zawartego w „Archivum der Pharmacie", 1914 r.

Dnia 28 kwietnia 1937 r. strona odwołująca się złożyła odpisy trzech podań do Pana Ministra Przemysłu i Handlu o przywrócenie w trybie nadzoru pierwotnego brzmienia patentu nr 20807 według uchwały Urzędu Patentowego z dnia 10 grudnia 1934 r., odpis decyzji odmownej Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 stycznia 1937 r. oraz odpis skargi na powyższą decyzję wniesionej do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Podczas rozprawy ustnej dnia 29 kwietnia 1937 r. zastępca strony odwołującej się poparł wywody i wnioski odwołania oraz jego uzupełnień, zaznaczając niedopuszczalność żądania wynalazcy z dnia 12 lutego 1935 r. o przywrócenie zastrzeżeń patentowych w pierwotnej postaci, jakoby wbrew art. 81 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym, jak również nadmieniając, że wobec prawomocności uchwały z dnia 10 grudnia 1934 r. dotyczącej opisu patentowego patentu spornego, zmiana tego opisu mogłaby nastąpić jedynie w trybie art. 101 rozp. o postęp. administracyjnym; następnie usiłował uzasadnić nieważność uchwały z dnia 16 lutego 1934 r. w zakresie art. 11 i 3 prawa patentowego, a przechodząc do powołanego w obronie wyroku N. T. A. L. Rej. 6356/30 twierdził, że wyrok ten dotyczył innego stanu faktycznego; wreszcie zastępca podnosił, że opis patentowy patentu spornego zawiera sprzeczności wewnętrzne oraz, że zastrzeżenia patentowe nie są uzasadnione opisem, oraz wniósł o unieważnienie patentu w całości względnie w odniesieniu do surowca i środków rozpuszczających.

Drugi zastępca strony odwołującej się poparł wywody odwołania oraz jego uzupełnień, twierdząc, że: Wydział Spraw Spornych oparł swe orzeczenie na błędnym założeniu doszukując się w przedstawionych przez jego mocodawczynię publikacjach wysuszonych makowin, względnie suchych dojrzałych roślin maku, gdy patent sporny dotyczy wysuszonych części roślin maku; że przeciwstawione publikacje dotyczą również suchych części roślin maku; że nowość sposobu objętego patentem spornym nie polega, wbrew twierdzeniu strony pozwanej, na jednoczesności stosowania surowca, rozpuszczalnika i sposobu postępowania; że w patencie spornym nie chodzi jedynie o kwas siarkowy, siarkawy lub jego sole, lecz o kwas solny, który jako środek ekstrahujący jest objęty publikacjami Winklera i Mercka. Wreszcie wspomniany zastępca usiłował o-

deprzeć zarzut, jakoby prace Winklera i Mercka były tylko próbami laboratoryjnymi, stwierdzając, że patent sporny jest niczym innym, jak tylko powiększeniem sposobu laboratoryjnego; zaznacza, że w obecnym stanie rzeczy patent sporny nie pozwala stosować do wytwarzania alkaloidów suchych dojrzałych makówek i ekstrahować je, np. wodnym roztworem kwasu mineralnego, a więc środkiem rozpuszczającym alkaloidy, a zatem patent sporny nie pozwala stosować sposobu, który przeszło sto lat temu stosowany był przez Mercka.

Inny zastępca strony odwołującej się również poparł wywody odwołania oraz jego uzupełnień, powołując się na wyjątki z komentarza prawa patentowego dr H. Isay'a „Patentgesetz" wydanie III, str. 52—58 z r. 1920, oraz wyjątki z publikacyj Müllera, uzasadniające jakoby, że sposób produkcji alkaloidów opium z maku, objęty patentem spornym nie posiada charakteru wynalazku; następnie twierdził, że: Kabay nie był odkrywcą surowca objętego zastrz. 1 patentu spornego; że pomysł jego jest wynikiem długoletnich żmudnych poszukiwań bibliotecznych; że uzyskał on patent za granicą jedynie na tej podstawie, że ustawy patentowe zagraniczne dopuszczają opatentowanie odkryć, znanych dawniej, po upływie pewnego określonego czasu; że wreszcie metodę objętą patentem spornym znamionuje brak postępu technicznego, gdyż według metody tej uzyskuje się znacznie mniejszy procent alkaloidów z tej samej ilości przerobionego surowca w odniesieniu do sposobu Mercka.

Zastępca strony pozwanej wniósł o oddalenie skargi strony odwołującej się, zatwierdzenie orzeczenia Wydziału Spraw Spornych i zasądzenie na korzyść strony pozwanej kosztów postępowania od strony przeciwnej; po czym odpierał wywody strony odwołującej się, odnośnie zarzutów natury formalnoprawnej twierdząc, że art. 46, 11 i 3 ustawy patentowej w interpretacji przyjętej w judykaturze N. T. A. wskazują, iż podnoszenie zarzutów w przedmiocie jakichkolwiek bądź uchybień natury proceduralnej ze strony Urzędu Patentowego jest niedopuszczalne; że błędnym jest stanowisko strony przeciwnej co do niewłaściwości zmiany prawomocnej decyzji, albowiem została ona dokonana przez radcę Urzędu Patentowego upoważnionego w myśl art. 235 ustawy patentowej do samodzielnego orzekania i nastąpiła ściśle w granicach żądania pierwotnego zgłoszenia, które nie zostało zdyskwalifikowane przez Urząd Patentowy. W dalszym ciągu swych wywodów twierdził, że z porównania treści opisu z zastrzeżeniem patentowym wynika niewątpliwie, iż zastrzeżeniem została objęta słoma makowa, to znaczy łodyga wraz z główką dojrzałej i wysuszonej rośliny maku, że jest rzeczą niewątpliwą, iż wnioskodawca miał na myśli wszystkie środki ekstrahujące z maku alkaloidy, ponieważ wszystkie jego opisy patentowe wyraźnie tego rodzaju treść zawierały, a wśród nich i pierwotne zgłoszenie z dnia 29 listopada 1932 r. Następnie uzasadniał nowość przedmiotu wynalazku, powołując się na opinię Ligi Narodów z datą Genewa 9 czerwca 1934 r. (którą w odpisie składa), na pracę dr. Augustina, na stwierdzenia Winklera, Weila i Grabowskiej, którzy przyznali nieudolność swoich prób z punktu widzenia możliwości stosowania ich w praktyce przemysłowej; wreszcie na tę okoliczność, że nikt przed Kabay'em nie zastosował tych prób w przemyśle. Po czym tenże zastępca omawiał istotę wynalazku według patentu spornego, którą stanowi połączenie trzech zasadniczych elementów: 1) metody składającej się z różnych kolejnych faz, 2) surowca w postaci suszonej słomy makowej, 3) odpowiednich środków ekstrahujących, zaznaczając, że dopiero całokształt tych elementów, na który składa się wynalazek, daje sposób celowy i praktyczny, umożliwiający przemysłowe stosowanie tego sposobu, wbrew dotychczasowym próbom laboratoryjnym; po czym stwierdzał, że przeciwstawione publikacje nie zawierają tego rodzaju zestawienia zasadniczych składników; że nadto nie były one o tyle jasne i jawne, że każdy znawca mógłby przedmioty ich w przemyśle stosować, jak tego wymaga art. 3 obowiązującej ustawy patentowej. Następnie wywodził, że twierdzenie strony przeciwnej o konieczności wyjęcia spod ochrony surowca i środków ekstrahujących stoi w sprzeczności z drukiem reklamowym strony przeciwnej, złożonym na rozprawie do akt sprawy, z którego wynika, że zastosowała ona po raz pierwszy w Polsce dla celów produkcji morfiny suchą, dojrzałą słomę makową, jak również, że ma przygotowaną swoją organizację techniczną do zaspokojenia potrzeb całego wewnętrznego rynku polskiego.

Drugi zastępca strony pozwanej oponował przeciwko twierdzeniu strony przeciwnej, jakoby obecna redakcja zastrzeżenia patentowego uniemożliwiała produkcję morfiny z surowca krajowego zaznaczając, że strona przeciwna nie tylko wytwarza morfinę ze słomy makowej, lecz wyraźnie opisuje to w wydanej przez siebie broszurze propagandowej, którą tenże zastępca załączył do akt sprawy. Następnie odpierał zarzut strony przeciwnej co do sposobu udzielenia patentu spornego zaznaczając, że nie zawiera on nowego materiału, któryby nie był objęty zgłoszeniem z dn. 29 listopada 1932 r., a raczej ostatnia redakcja w stosunku do pierwotnego zgłoszenia jest ograniczona; po czym zaznaczył, że należy brać pod

uwagę zespół czynników i czynności, na które składa się sposób według patentu spornego, uzasadniając, że wspomniany zespół stanowi wynalazek, ponieważ daje on nowy efekt techniczny. Porównując sposób objęty patentem spornym ze sposobami według przeciwstawionych publikacyj zastępca pozwanego wywnioskował, że w żadnej z przeciwstawionych publikacyj, bez względu na to, czy jest tam mowa o suchych dojrzałych roślinach maku, czy też o suchych niedojrzałych roślinach, jak również czy jest tam mowa wyraźnie o sposobie laboratoryjnym oraz o środkach ekstrahujących, nigdzie nie doprowadzono postępowania kolejno nawet do czwartego punktu sposobu Kabay'a; na zakończenie wniósł o pozostawienie patentu w tej postaci, w jakiej został wydany.

Zastępca strony odwołującej się interpretując art. 11 prawa patentowego twierdził: że nie ma ustalonej judykatury N. T. A. w tym względzie; że powołany wyrok N. T. A. L. Rej 6356/30 nie posiada wyprowadzonej i ogłoszonej tezy i dotyczy tylko kwestii proceduralnej; że w danym przypadku nie chodzi o wadliwości proceduralne, lecz o ocenę ze stanowiska prawa materialnego, a mianowicie art. 3 prawa patentowego, o kwestie dotyczące odmowy przez Urząd Patentowy nowości wynalazku co do surowca i środków rozpuszczających, gdyż pierwotne zgłoszenie z dnia 29 listopada 1932 r., opiewające wprawdzie tak, jak opiewa ogłoszony drukiem „opis patentowy", uległo jednak zmianie na skutek „usterek" wytkniętych wynalazcy przez Urząd Patentowy pismami z dnia 19 marca 1934 r. i 12 września 1934 r. w myśl art. 38 prawa patentowego, że sam wynalazca od żądania zastrzeżeń co do surowca i środków rozpuszczających ustąpił i ze względu na rygory cyt. art. 38 swoje pierwotne zgłoszenie w tym względzie zmienił. Reasumując swe wywody zaznaczył, że w danym przypadku chodzi o honorowanie przez Urząd Patentowy stanowiska co do nowości wynalazku, które sam Urząd zajął w uchwale z dnia 10 grudnia 1934 r., jak również stwierdził, że Liga Narodów nie jest żadnym autorytetem w fachowych sprawach patentowych, załatwianych przez polski Urząd Patentowy.

Drugi zastępca strony odwołującej się, polemizując z twierdzeniami strony przeciwnej, uzupełnił swoje wywody poprzednio wyrażone na tej rozprawie podnosząc, że powinna być brana pod uwagę nie tylko zasada braku nowości, lecz również postanowienia art. 5 (1) ustawy patentowej, które wykluczają patentowanie odkryć naukowych; przyznał, że zestawienie składników dotyczących surowca, metody i kolejności zabiegów może być przedmiotem wynalazku, o ile zestawienie to posiada myśl twórczą; po czym twierdził, że publikacja Müllera jest dowodem braku nowości surowca, objętego patentem spornym, a nie odnosi się ona do sposobu; że metoda opisana przez Ullmanna obejmuje cały pomysł Kabay'a. Reasumując swe wywody wniósł o ograniczenie ważności zastrz. 1 przez przesunięcie zwrotu „znamienny tym" po wyrazach „przez dodanie ługu".

Z urzędu stwierdzono, że Wydział Zgłoszeń Wynalazków wobec decyzji tegoż Wydziału z dn. 16 lutego 1935 r. uwzględniającej wniosek zgłaszającego z dn. 12 lutego 1935 r. o wprowadzenie zmian w ostatecznej redakcji opisu wynalazku i zastrzeżeń patentowych (art. 100 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym) ustalił dnia 22 marca 1937 r., że datę udzielenia patentu nr 20807 stanowi data powzięcia wspomnianej decyzji tj. dzień 16 lutego 1935 r. i w związku z tym zarządził skreślenie w rejestrze daty „10 grudnia 1934 r." i wpisanie daty „16 lutego 1935 r." oraz uwidocznienie tej zmiany w dokumencie patentowym, opisie patentowym i w publikacji o udzieleniu powyższego patentu, zamieszczonej w „Wiadomościach Urzędu Patentowego".

Wydział Odwoławczy Urzędu Patentowego Rz. P. rozważył:

W myśl art. 11 (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. nr 39, poz. 384) patent będzie unieważniony o tyle, o ile przy udzieleniu jego brakowało warunków prawnych art. 3, 4 i 5. W myśl art. 3 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia ważnym jest tylko patent, uzyskany na wynalazek nowy, a nie uważa się wynalazku za nowy, jeżeli w czasie zgłoszenia go w Urzędzie Patentowym był już opublikowany, albo na ziemiach, które weszły w skład Polski, stosowany lub na widok publiczny wystawiony w sposób o tyle jasny i jawny, że znawca mógł go w przemyśle stosować.

Sporny patent nr 20807 dotyczy sposobu otrzymywania alkaloidów opium przez ekstrakcję wysuszonych względnie suchych, dojrzałych roślin maku, polegającego na tym, że: wysuszone części roślin wyciąga się środkami, rozpuszczającymi alkaloidy, np. wodnym roztworem kwasów mineralnych, jak np. kwasu siarkowego, wyciąg odparowuje się, kwasowość jego obniża przez dodanie ługu, następnie wytrąca zanieczyszczenia za pomocą alkoholu etylowego, po czym oddziela osad od roztworu, ewentualnie zabieg ten powtarza, a następnie przez dodanie ługu potasowcowego utrzymuje się morfinę w roztworze, a wytrąca alkaloidy uboczne, po czym oddziela się osad od roztworu i z roztworu wydziela morfinę; że alkaloidy uboczne z osadu wyciąga się rozpuszczalnikami

organicznymi i z powstałego roztworu wyosabnia poszczególne alkaloidy uboczne; że roztwór, w którym morfinę utrzymuje się w stanie rozpuszczonym za pomocą nadmiaru ługu potasowcowego, zakwasza się kwasem solnym, odparowuje w próżni w przybliżeniu do 1/3 objętości i z roztworu tego po słabym jego zalkalizowaniu amoniakiem wytrąca się morfinę.

Artykuł Winklera i Mercka w „Annalen der Pharmacie" (tom 4, wydanie z 1832 r., str. 237) dotyczy wytwarzania samej tylko morfiny z suchych dojrzałych makówek, a nie suchych dojrzałych roślin maku tj. łodyg z główkami i to sposobem odmiennym od sposobu według patentu zaskarżonego, pod względem zabiegów i środków stosowanych, brak jest np. obniżania kwasowości wyciągu za pomocą ługu, brak utrzymywania morfiny w roztworze również za pomocą ługu (potasowcowego), brak zakwaszania w ten sposób utrzymanej morfiny w roztworze, za pomocą kwasu solnego, brak odparowywania w próżni oraz wytrącania morfiny z roztworu po słabym jego zalkalizowaniu amoniakiem.

Według „Repertorium für Pharmazie" (tom 59, wydanie z 1837 r. str. 2), Winkler stosował w celach analitycznych zupełnie wysuszone, starannie uwolnione od nasienia, grubo tłuczone makówki, które wyciągał 80%-owym alkoholem a więc nie były przez niego stosowane łodygi i kwasy mineralne objęte patentem zaskarżonym.

A. Malin Punkalaidun w Berichte der Deutschen Pharmaceutischen Gesellschaft (tom 17, wydanie z 1907 r., str. 60) podaje wyniki swoich badań pod względem zawartości alkaloidów w makówkach dojrzałych lub niedojrzałych, stosując do ekstrakcji alkohol zakwaszony kwasem winnym.

Thoms w „Arbeiten aus dem Pharmazeutischen Institut der Universität Berlin" (tom 6, wydanie z 1919 r., str. 209) opisuje analizę ilościową alkaloidów zawartych w suchych roślinach maku za pomocą alkoholu zakwaszonego kwasem winnym.

Lautenschläger w „Archiv der Pharmazie" (t. 257, wydanie z 1919 r., str. 17) opisuje swoje badania pod względem zawartości morfiny w makówkach dojrzałych, drobno zmielonych, stosując do ekstrakcji 96%-owy alkohol zakwaszony kwasem winnym.

Weil i Grabowska ekstrahowali suche makówki 70%-owym alkoholem, zakwaszonym kwasem octowym („Wiadomości Farmaceutyczne", wydanie z 1925 r., str. 667—690) w celu naukowo-badawczym.

Również i te cztery ostatnie prace różnią się zasadniczo od patentu zaskarżonego pod względem ich celowości, postaci surowca, zabiegów i środków stosowanych.

Według „Journal de Pharmacie" (tom 13, wydanie z 1827 r., str. 31) Tilloy otrzymywał morfinę przez ekstrakcję suchych makówek wodą, traktowanie otrzymanego wyciągu alkoholem i następne stosowanie powszechnie znanych zabiegów laboratoryjnych. W tymże dzienniku na str. 317—320 Tilloy pisał ogólnikowo o otrzymywaniu morfiny z suchych makówek, nie podając ani środków ekstrahujących, ani sposobów traktowania. Zarzut braku nowości wynalazku, będącego przedmiotem spornego patentu za pomocą tych publikacyj jest pod każdym względem nieuzasadniony.

Dr. F. L. Winkler w „Buchners Repertorium für die Pharmazie" (tom 39, wydanie z 1831 r., str. 468—474) opisuje swoje próby laboratoryjne dotyczące zawartości morfiny w suchych makówkach dojrzałych, polegające na tym, że: a) makówki te ekstrahowano spirytusem winnym 40%-owym, wyciąg odparowywano do suchości, pozostałość traktowano na kąpieli wodnej stężonym roztworem wodnym soli kuchennej, zakwaszonym czystym kwasem solnym, a po oddzieleniu części nierozpuszczonych od cieczy przez filtrowanie strącano w niej morfinę za pomocą amoniaku; b) makówki powyżej wyszczególnione ekstrahowano wodą zakwaszoną do 0,3%-owym kwasem solnym, po czym oddzielano ciecz od ekstrahowanych makówek za pomocą prasy drewnianej, strącano amoniakiem w tej cieczy osad, z którego jednakowoż Dr. F. L. Winkler, pomimo licznych prób, nie zdołał otrzymać morfiny; c) makówki nadmienione ekstrahowano przez gotowanie ich w wodzie, po czym ciecz oddzielano od makówek za pomocą prasy, odparowywano na kąpieli wodnej, stężony wyciąg traktowano 80%-owym spirytusem winnym, spirytus oddzielano przez destylację, a otrzymaną pozostałość traktowano wodnym roztworem soli kuchennej, zakwaszonym kwasem solnym itd. jak podano powyżej w doświadczeniu oznaczonym literą a) otrzymując czystą morfinę i trochę narkotyny.

W dalszym ciągu Dr. Winkler podaje, jako sprawdzian swych prób, opis próby laboratoryjnej Mercka, który traktował makówki wodą, zakwaszoną kwasem solnym, odparowywał wyciąg do suchości, traktował pozostałość spirytusem winnym, odparowywał otrzymany w ten sposób wyciąg i wydzielał morfinę za pomocą węglanu sodu.

Te prace Dr. Winklera oraz Mercka również jak i artykuł Winklera i Mercka w „Annalen der Pharmacie" tom 4, wydanie z 1832 r., str. 237, nie są objęte patentem zaskarżonym, albowiem: próby oznaczone literami a) i c) dotyczą tylko suchych makówek dojrzałych, innego środka ekstrahującego, innego zespołu czynników i czynności; próba

oznaczona literą b) pomimo stosowania środka ekstrahującego objętego patentem zaskarżonym; jest bez znaczenia dla niniejszego sporu, jako nieudana. Co się tyczy powyższego sprawdzianu Mercka to stanowi go zespół czynników i czynności inny aniżeli w patencie zaskarżonym, a poza tym jest wprowadzony odmienny środek strącający w postaci węglanu sodu.

Patent niemiecki nr 637876, jako opublikowany po udzieleniu patentu zaskarżonego nie został wzięty pod uwagę.

Artykuł Tilloy'a podany przez stronę odwołującą się powtórnie, jako umieszczony w „Bulletin des travaux de la Société de Pharmacie" z 1827 r., zamiast w „Journal de Pharmacie" z 1827 r. na str. 317—320, rozważono powyżej przy tej ostatniej publikacji.

Praca prof. dr. Fr. Ullmanna w dziele pt. „Enzyklopädie der technischen Chemie" z 1914 r. (str. 242, tom I, wyd. I, cyt. rozdział „Ueber die Methode der technischen Alkaloidgewinnung") zawiera trzy metody otrzymywania alkaloidów z części roślin maku, przy czym pierwsze dwie metody omawiają możliwości stosowania różnych środków ekstrahujących jak związki chemiczne zasadowe, parę wodną oraz wodę. Natomiast trzecia metoda polega na tym, że części roślin maku wyciąga się środkami ekstrahującymi, jak woda lub alkohol rozcieńczony z dodatkiem kwasu mineralnego (siarkowego, solnego), a następnie z roztworu wytrąca się morfinę za pomocą silnej zasady.

Pierwsze dwie metody, jako zbyt ogólnikowe i omawiające tylko możliwości, nie odpowiadają wcale patentowi zaskarżonemu. Trzecia metoda różni się od patentu zaskarżonego tym, że brak w niej zabiegu wytrącania zanieczyszczeń za pomocą alkoholu etylowego, zabiegu dodawania ługu potasowcowego w celu utrzymania morfiny w roztworze, zabiegu wytrącania alkaloidów ubocznych, jak również zabiegu, że roztwór, w którym morfinę utrzymuje się w stanie rozpuszczonym za pomocą nadmiaru ługu potasowcowego, zakwasza się kwasem solnym, odparowuje w próżni i z roztworu tego po słabym jego zalkalizowaniu amoniakiem wytrąca się morfinę. Metoda ta również nie odpowiada patentowi zaskarżonemu.

Artykuł dr. Augustina opublikowany dnia 29 maja 1932 r. w czasopiśmie fachowym „Gyógyszerészi Hetilap" (Tygodnik Farmaceutów) jako omawiający rośliny maku w rozmaitych fazach ich dojrzewania, a zwłaszcza rośliny suche, służące jako surowiec do wytwarzania węgierskiej morfiny, nie stanowi dowodu na brak nowości wynalazku według patentu zaskarżonego, natomiast wskazuje na korzyści gospodarcze, wynikłe z zastosowania tego nowego surowca przy produkcji morfiny.

Praca A. Müllera, zawarta w „Archivum der Pharmacie" z 1914 r. (na str. 283, 287, 288—291, 293), jako dotycząca teoretycznych rozważań i prób pod względem zawartości alkaloidów w roślinach maku w różnych fazach ich rozwoju, a nie podająca wcale sposobu otrzymywania alkaloidów opium z maku — nie odpowiada patentowi zaskarżonemu.

Z powyższego wynika, że przeciwstawione przez powódkę publikacje albo nie dotyczą wcale patentu zaskarżonego, albo nie podają zespołu czynników i czynności zawartego w patencie zaskarżonym, wobec czego podniesiony w skardze zarzut nieważności spornego patentu z powodu braku warunków prawnych z art. 3 powoł. rozporządzenia jest nieuzasadniony.

W tej kwestii Wydział Odwoławczy stwierdza, że w myśl przyjętej ogólnie w teorii i praktyce zasady nie można zarzucić braku nowości wynalazkowi, stanowiącemu kombinację elementów, o ile kombinacja taka jako całość jest nową, niezależnie od tego, czy wchodzące w jej skład elementy są w części lub wszystkie znane (z publikacji albo stosowania wewnątrz kraju), gdyż w takich przypadkach punkt ciężkości spoczywa w nowym dotychczas niestosowanym, a celowym i ujawniającym myśl twórczą zespoleniu znanych elementów.

Również wypływa z powyższego, że zarzuty strony odwołującej się odnośnie braku postępu i korzyści technicznych przedmiotu patentu zaskarżonego są nierealne.

Na doniosłość wynalazku J. Kabay'a w zakresie przemysłowej produkcji alkaloidów opium z roślin maku wskazuje także, złożony przez stronę pozwaną, memoriał Ligi Narodów z datą Genewa, dnia 9 czerwca 1934 r., opracowany przez Komisję Doradczą w sprawie handlu opium i innymi szkodliwymi narkotykami.

Podniesiony w odwołaniu zarzut, że Wydział Spraw Spornych nie uściślił redakcji zastrz. 1 jest bez znaczenia, albowiem opis patentowy wraz z zastrzeżeniami patentowymi stanowi całość, jako służący do wyjaśnienia tych zastrzeżeń. Proponowane przez stronę odwołującą się uściślenie redakcyjne jest obojętne dla sprawy, gdyż nie zmienia istoty wynalazku. Również bezprzedmiotowy jest zarzut powódki dotyczący surowca wprowadzonego przez wynalazcę do patentu, albowiem ten nowy surowiec stanowi tylko jeden z elementów zespołu stanowiącego wynalazek jako całość.

Co się tyczy zarzutów natury formalnoprawnej uznał Wydział Odwoławczy zgodnie z zapatrywaniem prawnym N. T. A. w wyroku z dnia 23.I 1934 r. L. Rej. 6356/30, że dla oceny zasadności podniesionego przez stronę odwołującą się zarzutu wadliwości

postępowania nie jest istotną kwestia, czy Wydział Zgłoszeń był uprawniony do zmiany redakcji opisu patentowego już po uchwale udzielenia patentu nr 20807 i przed jego opublikowaniem, lecz czy i w takich warunkach stronie odwołującej się jako osobie trzeciej przysługuje prawo skutecznego kwestionowania ważności tej zmiany względnie uchwały Wydziału Zgłoszeń z dnia 16 lutego 1935 r. Z przepisów obowiązującego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. wynika, że osoby trzecie mogą kwestionować tylko ważność udzielonego patentu a zatem i ważność odnośnej decyzji Urzędu Patentowego w drodze przewidzianej w art. 46 rozporządzenia skargi o unieważnienie patentu. Ponieważ zaś unieważnienie patentu według art. 11 może nastąpić tylko z powodu, że udzielenie jego nastąpiło niezgodnie z przepisami materialnymi art. 3, 4 i 5 obowiązującego rozporządzenia nie zaś także z powodu uchybień formalnych, które zaszły przy jego udzieleniu, przeto w konsekwencji uznać należy, że osobom trzecim nie przysługuje wogóle prawo skutecznego kwestionowania procedury przy udzieleniu patentu przez Wydział Zgłoszeń i że uchybienia formalne, gdyby nawet zaistniały, są bez znaczenia dla ważności udzielonego patentu względem osób trzecich. To samo należy odnieść z natury rzeczy i do wszelkich zmian udzielonego patentu, zwłaszcza jeżeli nastąpiły one jak w niniejszym przypadku w granicach żądania pierwotnego zgłoszenia. Idea przewodnia wyrażona w zgłoszeniu pierwotnym patentu zaskarżonego została przez Wydział Zgłoszeń jeszcze ścieśniona w stosunku do zgłoszenia pierwotnego z dnia 29 listopada 1932 r. i to nie na skutek jego dyskwalifikacji, lecz na skutek pisma Wydziału Zgłoszeń zawierającego pewne wątpliwości co do istoty i nowości zgłoszonego wynalazku.

Wypada przy tym zaznaczyć, że zakwestionowana przez powódkę uchwała Wydziału Zgłoszeń Wynalazków z dnia 16 lutego 1935 r., uwzględniająca wniosek zgłaszającego z dnia 12 lutego 1935 r. o wprowadzenie zmian w ostatecznej redakcji opisu wynalazku i zastrzeżeń patentowych (art. 100 rozporz. o postępowaniu administracyjnym) została powzięta przez radcę upoważnionego na podstawie art. 235 ustawy patentowej do orzekania samodzielnie oraz, że Wydział Zgłoszeń Wynalazków zarządził skreślenie mylnej daty 10 grudnia 1934 r. i wpisanie właściwej daty 16 lutego 1935 r. zarówno w rejestrze, jak i w dokumencie patentowym oraz w publikacji o udzieleniu patentu spornego, zamieszczonej w „Wiadomościach Urzędu Patentowego".

W tym stanie rzeczy należało orzeczenie Wydziału Spraw Spornych z dnia 29 października i 12 listopada 1935 r. nr Sp. 928/35 zatwierdzić.

Postanowienie o kosztach postępowania opiera się na przepisach art. 52 i 48 (7) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

ZAGRANICA.

13.

WIELKA BRYTANIA.

Obowiązujące przepisy o ochronie znaków.
(Trade Marks Acts 1905—1937) [1]).

I. Definicje.

[1905] [2]) 3. — W ustawie niniejszej, jeżeli to nie jest sprzeczne z kontekstem:

Termin „znak" obejmuje rysunek *(device)*, znak wypalany, nagłówek *(heading)*, etykietę *(label, ticket)*, nazwisko, podpis, słowo, literę, cyfrę lub zestawienie tych elementów;

[1937] [1]) 1. — (1) Termin „znak fabryczny" oznacza, z wyjątkiem przypadków, gdy chodzi o t. zw. znak zaświadczający [2]), znak, którego ktoś używa lub zamierza używać w odniesieniu do towarów w celu wskazywania lub w sposób mogący wskazywać na pewien związek, zachodzący między towarami a osobą uprawnioną do używania tego znaku w charakterze właściciela lub zarejestrowanego używacza, bez względu na to, czy znak ten zawiera wskazówki odnoszące się do identyczności tej osoby lub ich nie zawiera. W odniesieniu do t. zw. znaków zaświadcza-

[1]) Niniejsza publikacja zawiera jedynie obowiązujące obecnie postanowienia z ustaw o znakach z lat 1905—1937 w brzmieniu ustalonym ostatecznie ustawą „Trade Marks (Amendment) Act, 1937". Postanowienia te zostały ułożone systematycznie w pewne grupy zatytułowane odpowiednimi nagłówkami. — *Red.*

[2]) Ustawa z dnia 11 sierpnia 1905 r. — „Trade Marks Act, 1905 (5 Edw. 7, ch. 15)".

[1]) Ustawa z dnia 13 lipca 1937 r. — „Trade Marks (Amendment) Act, 1937 (1 Edw. 8 & 1 Geo. 6, ch. 49)".

[2]) patrz [1937], rozdział 18.

jących powyższy termin oznacza znak zarejestrowany lub uważany za zarejestrowany w myśl rozdziału 18 „Trade Marks (Amendment) Act, 1937";

(2) Wszelkie powoływanie się w ustawach o znakach na używanie znaku będzie rozumiane jako powoływanie się na używanie drukowanego lub innego przedstawienia optycznego danego znaku. Wszelkie powoływanie się w wyżej wymienionych ustawach na używanie znaku w odniesieniu do towarów lub dla towarów będzie tłumaczone jako powoływanie się na używanie znaku na towarach lub w związku fizycznym albo innym z towarami.

[1905] 3. — Termin „znak fabryczny mogący być zarejestrowany" oznacza znak fabryczny nadający się do rejestracji w myśl postanowień niniejszej ustawy;

Termin „rejestr" oznacza rejestr znaków fabrycznych prowadzony na zasadzie postanowień niniejszej ustawy;

Termin „znak fabryczny zarejestrowany" oznacza znak fabryczny rzeczywiście figurujący w rejestrze;

Termin „przepisany", użyty w odniesieniu do postępowania ustanowionego przed Sądem, oznacza: przepisany regulaminami Sądu; w innych przypadkach termin ten oznacza: przepisany niniejszą ustawą lub rozporządzeniami wydanymi na mocy tej ustawy;

Termin „Sąd" oznacza (z zastrzeżeniem specjalnych postanowień dotyczących Szkocji, Irlandii i Wyspy Man) Wysoki Sąd Jego Królewskiej Mości w Anglii [1]).

[1937] 31. — (1) Poza przypadkami, w których tekst wymagać będzie inaczej, niżej podane terminy, figurujące w ustawach o znakach, mają następujące znaczenie:

„cesja" oznacza cesję na podstawie aktu spisanego pomiędzy danymi stronami;

„ograniczenie" oznacza wszelkie ograniczenie wyłącznego prawa używania znaku udzielonego na podstawie wpisania do rejestru pewnej osoby w charakterze właściciela, nie wyłączając ograniczeń dotyczących sposobu używania, oraz odnoszących się do używania dla towarów przeznaczonych na sprzedaż lub mających być przedmiotem innego rodzaju handlu w jakimkolwiek miejscu w Zjednoczonym Królestwie albo przeznaczonych na eksport na jakikolwiek rynek znajdujący się poza Zjednoczonym Królestwem;

„używacz zarejestrowany" oznacza osobę aktualnie wpisaną do rejestru w tym charakterze na podstawie rozdziału 8 niniejszej ustawy;

[1]) *„High Court"*.

„rozporządzenie" oznacza rozporządzenie wydane przez Ministerstwo Handlu [1]) w myśl rozdziału 60 ustawy głównej [2]);

„przeniesienie" oznacza wszelkie przeniesienie z mocy ustawy, przypadnięcie w spadku następcy prawnemu osoby zmarłej oraz każdy inny sposób przeniesienia nie będący cesją;

„Zjednoczone Królestwo" obejmuje również wyspę Man.

(2) W zastosowaniu ustaw o znakach do Szkocji terminy *„injunction"*, *„plaintiff"* i *„defendant"* oznaczają odpowiednio *„interdict"*, *„pursuer"* i *„defender"*.

II. Rejestr znaków fabrycznych.

[1905] 4. — W Urzędzie Patentowym będzie prowadzony dla potrzeb niniejszej ustawy [1937] rejestr [3]) [1905] zwany rejestrem znaków fabrycznych, do którego będzie się wpisywać wszystkie zarejestrowane znaki fabryczne wraz z nazwiskami, [1937] adresami i bliższymi danymi dotyczącymi ich [3]) [1905] właścicieli; zawiadomienia dotyczące cesyj i przeniesień; [1937] nazwiska i adresy zarejestrowanych używaczy oraz bliższe dane dotyczące tych osób [3]); [1905] zrzeczenia się *(disclaimers)*, warunki, ograniczenia i inne wzmianki dotyczące powyższych znaków, które mogą być zarządzane od czasu do czasu. Rejestr ten będzie prowadzony pod kontrolą i zarządem Generalnego Kontrolera wynalazków, wzorów i znaków fabrycznych, określanego w niniejszej ustawie mianem *„Registrar"*.

[1919] [4]) 1. — (1) Rejestr znaków fabrycznych [5]) prowadzony na zasadzie ustawy o znakach towarowych z r. 1905 (poniżej zwanej ustawą główną) będzie podzielony na dwa działy zwane odpowiednio Dział A i Dział B.

(2) Dział A rejestru będzie zawierał wszystkie znaki fabryczne wpisane do rejestru znaków fabrycznych w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy [6]), jak również wszystkie znaki fabryczne, które — po wejściu w życie niniejszej ustawy — będą mogły być zarejestrowane stosownie do postanowień ustawy głównej [1937] przed wejściem w życie [7]) „Trade Marks (Amendment) Act, 1937" albo — po tej dacie — na wniosek zmierzający do uzyskania rejestracji w dziale A [5]).

[1]) *„Board of Trade"*.
[2]) t. zn. *„Trade Marks Act, 1905"*.
[3]) [1937], trzeci aneks, część II.
[4]) Ustawa z dnia 23 grudnia 1919 r. *„Trade Marks Act*, 1919 (9, 10a. Geo. 5, ch. 79)".
[5]) [1937], trzeci aneks, część I.
[6]) 1 kwietnia 1920 r.
[7]) Datę wejścia w życie ustalił Minister Handlu w drodze rozporządzenia.

[1919] 1. — (3) Dział B rejestru będzie zawierał wszystkie znaki fabryczne zarejestrowane na podstawie pierwszej części [1]) niniejszej ustawy [1937] albo na zasadzie ustawy głównej na wniosek zmierzający do uzyskania rejestracji w Dziale B [2]), [1919] jak również wszystkie znaki fabryczne, które zostaną wpisane lub przeniesione do tego działu w myśl niniejszej ustawy.

[1905] 5. — Nie będzie wpisane do rejestru żadne zawiadomienie o stosunku powierniczym wyraźnym lub domyślnym albo mogącym być wywnioskowanym w drodze interpretacji, ani też żadne tego rodzaju zawiadomienie nie będzie uznane przez *Registrara.*

[1905] 6. — Rejestr znaków fabrycznych istniejący w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy oraz wszystkie rejestry znaków fabrycznych prowadzone na podstawie poprzednich ustaw a uważane jako stanowiące część tego samego [1937] rejestru [3]) [1905] będą wcielone [4]) do rejestru znaków i będą stanowiły jego część składową. Z zastrzeżeniem postanowień rozdziałów 36 i 41 niniejszej ustawy [1937] oraz rozdziału 32 *„Trade Marks (Amendment) Act, 1937“* [2]), [1905] ważność pierwotnego wpisu znaku fabrycznego do tak połączonych rejestrów będzie ustalana na podstawie ustaw będących w mocy w chwili dokonania tego wpisu, a znak ten zachowa swą pierwotną datę; jednakże dla wszelkich innych celów będzie on uważany jako znak zarejestrowany na podstawie niniejszej ustawy.

[1905] 7. — Rejestr prowadzony na podstawie niniejszej ustawy będzie zawsze w czasie właściwym dostępny do publicznego wglądu na zasadach, które mogą być w tym celu ustanowione; będą też wydawane każdemu, kto tego zażąda i uiści przepisaną opłatę, poświadczone i zaopatrzone w pieczęć Urzędu Patentowego kopie wszelkich wpisów wciągniętych do tego rejestru.

III. Znaki nadające się do rejestracji.

[1905] 8. — (1) [3]) Każdy znak winien być zarejestrowany dla określonych towarów lub klas towarów.

(2) [1937] Wszelkie wątpliwości co do klasy, do której winien być zaliczony dany towar, rozstrzyga *Registrar*, którego decyzja jest ostateczna [4]).

[1]) Część pierwsza ustawy z roku 1919 obejmuje rozdziały 1—5.
[2]) [1937], trzeci aneks, część I.
[3]) [1937], trzeci aneks, część II.
[4]) Nie odnosi się do postanowień ustawy z 1919 r. (patrz [1919], aneks I).

[1937] 2. — (1) Ażeby znak (inny niż t. zw. znak zaświadczający) mógł być zarejestrowany w Dziale A rejestru, winien zawierać co najmniej jeden z następujących elementów istotnych albo też przedstawiać jeden z nich, a mianowicie:

[1905] 9. — (1) Nazwę stowarzyszenia, osoby lub spółki handlowej, wykonaną w sposób szczególny lub oryginalny;

(2) Podpis zgłaszającego lub jednego z jego poprzedników w wykonywaniu handlu;

(3) Jedno lub więcej słów fantazyjnych;

(4) Jedno lub więcej słów nie odnoszących się bezpośrednio do właściwości lub jakości towarów i nie stanowiących—w swym zwykłym znaczeniu — nazwy geograficznej lub nazwiska rodowego;

(5) Każde inne oznaczenie wyróżniające; jednakże nazwisko, podpis lub słowa inne niż wskazane powyżej w p. 1, 2, 3 i 4 [1919] nie będą uważane za nadające się do zarejestrowania stosownie do postanowień niniejszego paragrafu, chyba że zostanie udowodnione, iż posiadają charakter wyróżniający [1]).

[1937] 2. — (2) Do potrzeb niniejszego rozdziału [2]) wyraz „wyróżniający“ — w odniesieniu do towarów, dla których znak jest lub ma być zarejestrowany — oznacza nadający się [3]) do odróżniania towarów, z którymi właściciel znaku w wykonywaniu handlu jest lub może być związany, od towarów, z którymi taki związek bądź w ogóle nie istnieje, bądź też — jeżeli znak jest lub ma być zarejestrowany z pewnymi ograniczeniami — nie istnieje w odniesieniu do używania w granicach treści rejestracji.

Trybunał powołany do ustalenia, czy znak nadaje się do odróżniania w wyżej podanym sensie, będzie mógł wziąć pod uwagę, w jakim stopniu znak:

a) z natury swej nadaje się do odróżniania w powyższym sensie;

b) faktycznie nadaje się do odróżniania w powyższy sposób, a to z uwagi na używanie lub na każdą inną okoliczność.

[1937] 3. — (1) Ażeby znak mógł być zarejestrowany w Dziale B rejestru winien on— w odniesieniu do towarów, dla których jest lub ma być zarejestrowany — umożliwiać odróżnianie [4]) towarów, z którymi właściciel znaku w wykonywaniu handlu jest lub może być związany, od towarów, z którymi taki związek bądź w ogóle nie istnieje, bądź też — jeżeli znak jest lub ma być zarejestrowany z ograniczeniami — nie istnieje w od-

[1]) [1919], rozdział 7.
[2]) pod pojęciem „niniejszego rozdziału“ należy rozumieć [1905], rozdz. 9, [1919], rozdz. 7 i [1937], rozdz. 2. — *Red.*
[3]) *„adapted to distinguish“.*
[4]) *„capable of distinguishing“.*

niesieniu do używania w granicach treści rejestracji.

Trybunał powołany do ustalenia, czy znak umożliwia odróżnianie w wyżej podanym sensie, będzie mógł wziąć pod uwagę, w jakim stopniu znak:

a) z natury swej umożliwia odróżnianie w powyższym sensie;

b) faktycznie umożliwia odróżnianie w powyższy sposób, a to z uwagi na używanie lub każdą inną okoliczność.

(2) Postanowienia ustępu (1) rozdziału 41 ustawy głównej nie mają zastosowania do rejestracyj w Dziale B rejestru.

Z powyższym zastrzeżeniem postanowienia ustaw o znakach — z wyjątkiem tych, w których zaznaczono, że skutki ich ograniczone są do rejestracji w Dziale A rejestru— będą miały zastosowanie zarówno do rejestracji w Dziale B rejestru i do znaków w tym dziale zarejestrowanych jak i do rejestracji w Dziale A rejestru oraz do znaków tamże zarejestrowanych.

[1919] 2. — (6) Znak może być zarejestrowany w Dziale B rejestru, chociażby ten sam znak albo jedna lub więcej części tego znaku zostały już zarejestrowane na rzecz tego samego właściciela w Dziale A rejestru.

[1905] 10. — Znak fabryczny może być ograniczony w całości lub w części do jednej lub więcej wyszczególnionych barw; w tego rodzaju przypadkach ograniczenie będzie wzięte pod uwagę przez każdy trybunał powołany do orzekania o charakterze wyróżniającym znaku.

Jeżeli i o tyle — o ile znak fabryczny jest zarejestrowany bez ograniczeń co do barw, będzie się go uważało za zarejestrowany we wszystkich barwach.

[1937] 6. — Niedopuszczalne jest rejestrowanie w charakterze znaku lub części znaku tego, czego używanie nie nadawałoby się do ochrony przed trybunałem, jako mogącego wprowadzać w błąd albo spowodować pomyłki lub z innego powodu albo co byłoby sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami. To samo odnosi się do wszelkich gorszących rysunków.

IV. Rejestracja znaków fabrycznych.

[1905] 12. — (1) Każdy, kto uważa się za właściciela znaku fabrycznego, [1937] [1]) którego używa lub zamierza używać, [1905] a pragnie znak ten zarejestrować, będzie musiał w tym celu wnieść do *Registrara* w sposób przepisany podanie na piśmie [1937] [2]) zmierzające do uzyskania rejestracji w Dziale A lub B rejestru, zależnie od okoliczności.

[1]) [1937], rozdz. 11.—(1).
[2]) [1937], trzeci aneks, część I.

[1905] 12. — (2) *Registrar* będzie mógł — z zastrzeżeniem postanowień niniejszej ustawy — odrzucić to zgłoszenie albo uznać je bądź w całości, bądź też pod pewnymi warunkami lub z uwzględnieniem pewnych zmian, poprawek [1919] [1]) lub ograniczeń, o ile są, które będzie uważał za słuszne zarządzić.

[1937] 11. — (2) Żadne podanie zmierzające do uzyskania rejestracji znaku dla jakichkolwiek bądź towarów nie będzie odrzucone, ani zezwolenie na zarejestrowanie nie będzie wstrzymane wyłącznie z tego powodu, iż wydaje się, że zgłaszający nie używa lub nie zamierza używać danego znaku:

a) jeżeli trybunał jest przekonany, że pewna spółka („*body corporate*“) ma być założona i że zgłaszający zamierza odstąpić tej spółce swój znak, ażeby go używała dla danych towarów lub

b) jeżeli do zgłoszenia załączono podanie o wpisanie do rejestru pewnej osoby w charakterze zarejestrowanego używacza, a trybunał jest przekonany, że właściciel chce, aby osoba ta używała tego znaku dla danych towarów, oraz że osoba ta będzie wpisana do rejestru jako zarejestrowany używacz niezwłocznie po zarejestrowaniu znaku.

(3) Trybunał będzie mógł uzależnić wykorzystanie na korzyść zgłaszającego, który zamierza odstąpić swój znak spółce, uprawnienia udzielonego mu na mocy poprzedniego ustępu, od złożenia przez tego ostatniego zabezpieczenia kosztów postępowania w sprawach ewentualnych sprzeciwów i odwołań. W braku zabezpieczenia trybunał będzie mógł uważać zgłoszenie za cofnięte.

(4) Każdy znak zarejestrowany na mocy uprawnienia udzielonego w ustępie (2) niniejszego rozdziału dla jakichkolwiek bądź towarów na rzecz zgłaszającego, który zamierza znak ten odstąpić spółce, przestanie wywierać swe skutki z upływem właściwego terminu lub z upływem terminu późniejszego, nieprzekraczającego 6 miesięcy, którego udzieliłby *Registrar* na wniosek złożony w przepisany sposób, jeżeli w tym terminie spółka nie została zarejestrowana jako właścicielka tego znaku w odniesieniu do danych towarów. *Registrar* wpisze do rejestru potrzebne zmiany.

[1905] 12. — (3) W przypadku odrzucenia lub warunkowego uznania zgłoszenia, na wniosek zgłaszającego *Registrar* będzie musiał wskazać na piśmie motywy swej decyzji jak również materiały z jakich korzystał, a które spowodowały go do wydania tej decyzji; od powyższej decyzji będzie służyło zgłaszającemu według własnego wyboru odwołanie do Ministerstwa Handlu lub do Sądu.

[1]) [1919], drugi aneks.

(4) Odwołanie wniesione na podstawie niniejszego rozdziału winno być sporządzone w sposób przepisany; w przypadku wniesienia takiego odwołania Ministerstwo Handlu lub Sąd — zależnie od wypadku — na żądanie przesłucha zgłaszającego i *Registrara* oraz wyda zarządzenie stanowiące, czy i z uwzględnieniem jakich warunków, zmian lub poprawek zgłoszenie może być uznane.

(5) Odwołania wniesione na mocy niniejszego rozdziału będą rozstrzygane na podstawie materiałów, które *Registrar* wskazał był jako te, z których korzystał i które spowodowały go do wydania zaskarżonej decyzji; z wyjątkiem przypadku, gdy Trybunał, do którego wniesiono odwołanie, upoważni go do tego, *Registrar* nie będzie mógł wysuwać przeciwko uznaniu zgłoszenia żadnego innego motywu, niż ten, który już był wskazał. Jeżeli zostaną wysunięte inne zarzuty, zgłaszający będzie mógł wycofać swe zgłoszenie bez żadnych kosztów zawiadamiając o tym w sposób przepisany.

(6) *Registrar*, Ministerstwo Handlu lub Sąd, zależnie od przypadku, będą mogli każdego czasu przed lub po uznaniu zgłoszenia poprawić omyłkę zawartą w zgłoszeniu lub do niego się odnoszącą; będą oni również mogli zezwolić zgłaszającemu na dokonanie zmian w zgłoszeniu na warunkach, które uznają za odpowiednie.

[1905] 13. — Gdy podanie o zarejestrowanie znaku fabrycznego zostanie uznane w całości lub z uwzględnieniem pewnych warunków [1919] [1]) i ograniczeń, [1905] *Registrar* będzie musiał po uznaniu — jak tylko to będzie możliwe — w sposób przepisany opublikować zgłoszenie w takiej postaci, w jakiej zostało uznane. Publikacja ta będzie wskazywała wszystkie warunki [1919] [1]) i ograniczenia, [1905] z których uwzględnieniem zgłoszenie zostało uznane.

[1937] [2]) *Registrar* będzie mógł w każdym razie już przed uznaniem nakazać opublikowanie zgłoszenia, sporządzonego w myśl postanowień ustępu 5 rozdziału 9 niniejszej ustawy [3]) a zmierzającego do uzyskania rejestracji znaku lub w każdym innym przypadku, jeżeli uważa, że publikacja jest wskazana ze względu na wyjątkowe okoliczności sprawy. Każde w ten sposób opublikowane zgłoszenie będzie mogło być po uznaniu ponownie opublikowane na zarządzenie *Registrara*, jeżeli uważa on to za wskazane; jednakże *Registrar* nie będzie zmuszony do zarządzenia ponownej publikacji.

[1905] 14. — (1) Każdy będzie mógł powiadamiać *Registrara* w terminie, który będzie przepisany począwszy od daty publikacji zgłoszenia dotyczącego znaku fabrycznego, że sprzeciwia się tej rejestracji.

(2) Powiadomienie to będzie musiało być sporządzone na piśmie w sposób przepisany i zawierać motywy sprzeciwu.

(3) Odpis powyższego powiadomienia prześle *Registrar* zgłaszającemu, a ten wystosuje w sposób przepisany i w przepisanym terminie liczonym od otrzymania powiadomienia odpowiedź wskazującą argumenty, na których opiera się zgłoszenie; jeżeli tego zaniecha, zgłoszenie uważa się za cofnięte.

(4) Jeżeli zgłaszający nadeśle odpowiedź, *Registrar* dostarczy jej odpis osobom, które nadesłały swój sprzeciw; następnie po przesłuchaniu stron, jeżeli tego żądają, i rozpatrzeniu dowodów zdecyduje, czy i z uwzględnieniem jakich warunków [1919] [1]) lub ograniczeń, [1905] rejestracja winna być dokonana.

(5) Od decyzji *Registrara* służy odwołanie do Sądu.

(6) Odwołanie służące na mocy niniejszego rozdziału będzie musiało być sporządzone w sposób przepisany, a skoro takie odwołanie zostanie wniesione, Sąd przesłucha strony i *Registrara* oraz wyda zarządzenie stanowiące, czy i— jeżeli potrzeba — pod jakimi warunkami [1919] [2]) lub z uwzględnieniem jakich ograniczeń [1905] należy dokonać rejestracji.

(7) Podczas posiedzenia w sprawie takiego odwołania każda ze stron będzie mogła— bądź w sposób przepisany, bądź też za osobnym zezwoleniem trybunału — przedstawić trybunałowi do rozpatrzenia nowe materiały.

(8) [1937] [2]) W każdym odwołaniu wniesionym [1905] w wykonaniu niniejszego rozdziału osoba, która wniosła sprzeciw, lub *Registrar* nie będą mogli przytaczać innych zarzutów przeciwko zarejestrowaniu poza zarzutami wskazanymi jak wyżej przez wnoszącego sprzeciw, chyba że trybunał mający rozstrzygać odwołanie upoważni ich do tego. Jeżeli zostaną wytoczone inne zarzuty, zgłaszający będzie mógł cofnąć zgłoszenie bez żadnych kosztów na rzecz osoby, która wniosła sprzeciw, zawiadamiając o tym w sposób przepisany.

(9) W razie wniesienia odwołania na zasadzie niniejszego rozdziału trybunał po przesłuchaniu *Registrara*, będzie mógł zezwolić na poczynienie w znaku, którego zarejestrowania się żąda, wszelkiego rodzaju zmian nie naruszających w sposób istotny jego tożsamości; jednakże w tym przypadku znak tak zmieniony będzie musiał być

[1]) [1919], drugi aneks.
[2]) [1937], trzeci aneks, część II.
[3]) zwrot „niniejszej ustawy" odnosi się do „*Trade Marks Act, 1905*".

[1]) [1919], drugi aneks.
[2]) [1937], trzeci aneks, część II.

przed zarejestrowaniem opublikowany w przepisany sposób.

(11) [1937] [1]) Jeżeli strona, która wniosła sprzeciw lub odwołanie albo zgłaszający, który wystosował replikę po przyjęciu sprzeciwu, nie zamieszkuje lub nie wykonywa swego zawodu w Zjednoczonym Królestwie, trybunał będzie mógł żądać złożenia zabezpieczenia kosztów postępowania w sprawie sprzeciwu lub odwołania, które mu zostało przedłożone. W braku zabezpieczenia trybunał będzie mógł uważać sprzeciw, zgłoszenie lub odwołanie za cofnięte.

[1919] 8. — (1) Wszelkie odwołania od decyzji *Registrara* opartych na postanowieniach rozdziału 14 ustawy głównej będą kierowane do Sądu i od tego rodzaju decyzji nie będzie już można odwołać się do Ministerstwa Handlu; postanowienia zawarte w niniejszym rozdziale będą skuteczne z zastrzeżeniem zmian wyszczególnionych w drugim aneksie do niniejszej ustawy [2]).

Wszelako nic w niniejszym rozdziale nie będzie dotyczyło odwołania będącego już w toku w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy.

(2) W sprawie wszelkich odwołań wnoszonych do Sądu, a mających — stosownie do postanowień ustawy głównej lub niniejszej ustawy — za przedmiot decyzję *Registrara*, Sąd będzie posiadał i będzie mógł wykonywać tę samą władzę dyskrecjonalną, która została udzielona *Registrarowi* ustawą główną lub niniejszą ustawą.

[1905] 15. — Jeżeli znak fabryczny zawiera części składowe, których właściciel nie dał zarejestrować osobno w charakterze znaków fabrycznych, lub jeżeli zawiera elementy zwyczajnie w handlu używane, albo które z innych względów nie posiadają charakteru wyróżniającego, *Registrar*, Ministerstwo Handlu lub Sąd — orzekając, czy znak ten winien być zarejestrowany lub czy ma nadal pozostać w rejestrze — będą mogły uzależnić figurowanie tego znaku w rejestrze od zrzeczenia się przez właściciela wyłącznego prawa używania każdej części tego znaku lub każdej grupy elementów w nim

[1]) [1937], trzeci aneks, część II.
[2]) [1919], drugi aneks.

zawartych, do których — ich zdaniem — nie posiada prawa wyłączności, albo też od takich innych rezygnacji ze strony właściciela, które by uważały za potrzebne w celu sprecyzowania praw wypływających z wymienionej rejestracji; wszelako wpisana do rejestru rezygnacja nie będzie dotyczyła innych praw właściciela znaku fabrycznego poza wynikającymi z zarejestrowania znaku, który jest przedmiotem rezygnacji.

[1905] 16. — Gdy podanie o zarejestrowanie znaku fabrycznego [1937] [1]) w Dziale A lub w Dziale B rejestru [1905] zostanie uznane a nie było ono przedmiotem sprzeciwu i termin do wniesienia sprzeciwu upłynął; lub — w razie wniesienia sprzeciwu — gdy sprzeciw ten został rozstrzygnięty na korzyść zgłaszającego, *Registrar*, w braku przeciwnych zarządzeń Ministerstwa Handlu, będzie musiał — [1937] [2]) z wyjątkiem przypadku, gdy zgłoszenie zostało uznane [1919][3]) przez pomyłkę — [1905] zarejestrować dany znak [1937] [1]) w Dziale A lub w Dziale B rejestru; [1905] rejestracja będzie dokonana z datą zgłoszenia, a data ta będzie uważana do potrzeb niniejszej ustawy za datę rejestracji.

[1905] 17. — Po zarejestrowaniu znaku fabrycznego *Registrar* w przepisanej formie udzieli zgłaszającemu zaopatrzonego w pieczęć Urzędu Patentowego świadectwa rejestracji danego znaku.

[1905] 18. — Jeżeli z winy zgłaszającego rejestracja znaku fabrycznego nie jest dokonana w ciągu 12 miesięcy od daty zgłoszenia, *Registrar* — po uprzednim pisemnym zawiadomieniu zgłaszającego w sposób przepisany, że zgłoszenie posiada braki — może uważać zgłoszenie za cofnięte, chyba że zostanie ono uzupełnione w terminie wyznaczonym w tym celu w powyższym zawiadomieniu.

D. c. n.

(Według „*La Propriété Industrielle*“ r. 1906, zeszyt 2, str. 17—19; r. 1920, zeszyt 3, str. 26—28; r. 1937, zeszyt 11, str. 170—180 i zeszyt 12, str. 193—195).

[1]) [1937], trzeci aneks, część I.
[2]) [1937], trzeci aneks, część II.
[3]) [1919], drugi aneks.

MIĘDZYNARODOWY ZWIĄZEK OCHRONY WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

14.

Stan w dniu 1 stycznia 1938 r.

ZWIĄZEK OGÓLNY

Umowa Związku, podpisana w Paryżu dnia 20 marca 1883 r., weszła w życie dnia 7 lipca 1884 r.; została zrewidowana ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r. [1]).

Do *Związku ogólnego* należy 41 państw następujących:

Australia	od 5 sierpnia 1907
Terytorium Papua i Terytorium pod mandatem Nowej Gwinei	od 12 lutego 1933
Terytorium Wyspy Norfolk i Terytorium mandatowe Nauru	od 29 lipca 1936
Austria	od 1 stycznia 1909
Belgia	od początku (7 lipca 1884)
Brazylia	od początku
Bułgaria [2])	od 13 czerwca 1921
Czechosłowacja	od 5 października 1919
Dania i Wyspy Färoër	od 1 października 1894
Dominika	od 11 lipca 1890
Estonia	od 12 lutego 1924
Finlandia	od 20 września 1921
Francja, Algeria i Kolonie	od początku
Gdańsk (Wolne Miasto)	od 21 listopada 1921
Grecja	od 2 października 1924
Hiszpania	od początku
Strefa hiszpańska Marokka	od 27 lipca 1928
Irlandia (Wolne Państwo)	od 4 grudnia 1925
Japonia	od 15 lipca 1899
Korea, Formoza, Sachalin płdn.	od 1 stycznia 1935
Jugosławia	od 26 lutego 1921
Kanada	od 1 września 1923
Kuba	od 17 listopada 1904
Liechtenstein	od 14 lipca 1933
Luksemburg	od 30 czerwca 1922
Łotwa	od 20 sierpnia 1925
Marokko (str. franc.)	od 30 lipca 1917
Meksyk	od 7 września 1903
Niemcy	od 1 maja 1903
Niderlandy	od początku
Indie Holenderskie	od 1 października 1888
Surinam i Curaçao	od 1 lipca 1890
Norwegia	od 1 lipca 1885
Nowa Zelandia	od 7 września 1891
Samoa Zach.	od 29 lipca 1931
Polska	od 10 listopada 1919
Portugalia z Azorami i Maderą	od początku
Rumunia	od 6 października 1920
Stany Zjednoczone Ameryki	od 30 maja 1887
Syria i Liban	od 1 września 1924
Szwajcaria	od początku
Szwecja	od 1 lipca 1885
Tanger (Strefa)	od 6 marca 1936
Tunis	od początku
Turcja	od 10 października 1925
Węgry	od 1 stycznia 1909

Wielka Brytania	od początku
Cejlon	od 10 czerwca 1905
Palestyna (z wyłączeniem Transjordanii)	od 12 września 1933
Terytorium Tanganiki	od 1 stycznia 1938
Trinidad i Tobago	od 14 maja 1908
Włochy	od początku
Erytrea	od 19 stycznia 1932
Wyspy M. Egejskiego	od 19 stycznia 1932
Libia	od 19 stycznia 1932

Ogólna liczba ludności: około 841.000.000.

ZWIĄZKI POSZCZEGÓLNE

W ramach Związku ogólnego istnieją *trzy stałe Związki poszczególne:*

1. Związek do zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów.

Związek ten powstał przez Porozumienie, podpisane w Madrycie dnia 14 kwietnia 1891 r., które weszło w życie dnia 15 lipca 1892 r. a zostało zrewidowane ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r. [1]). Należy doń 21 państw następujących:

Brazylia	od 3 października 1896
Czechosłowacja	od 30 września 1921
Francja, Algeria i Kolonie	od początku (15 lipca 1892)
Gdańsk (Wolne Miasto)	od 20 marca 1923
Hiszpania	od początku
Strefa hiszpańska Marokka	od 5 listopada 1928
Irlandia (Wolne Państwo) [2])	od 4 grudnia 1925
Kuba	od 1 stycznia 1905
Liechtenstein	od 14 lipca 1933
Marokko (str. franc.)	od 30 lipca 1917
Niemcy	od 12 czerwca 1925
Nowa Zelandia	od 20 czerwca 1913
Polska	od 10 grudnia 1928
Portugalia z Azorami i Maderą	od 31 października 1893
Syria i Liban	od 1 września 1924
Szwajcaria	od początku
Szwecja	od 1 stycznia 1934
Tanger (Strefa)	od 6 marca 1936
Tunis	od początku
Turcja	od 21 sierpnia 1930
Węgry	od 5 czerwca 1934
Wielka Brytania	od początku
Palestyna (z wyłączeniem Transjordanii)	od 12 września 1933
Trinidad i Tobago	od 21 października 1929

Ogólna liczba ludności: około 394.000.000.

2. Związek międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych lub handlowych.

Związek ten powstał przez Porozumienie, podpisane w Madrycie dnia 14 kwietnia 1891 r., które weszło w życie dnia 15 lipca 1892 r. a zostało zrewidowane ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r. [1]). Należy doń 21 państw następujących:

Austria	od 1 stycznia 1909
Belgia	od początku (15 lipca 1892)
Czechosłowacja	od 5 października 1919
Francja, Algeria i Kolonie	od początku
Gdańsk (Wolne Miasto)	od 20 marca 1923
Hiszpania	od początku
Strefa hiszpańska Marokka	od 5 listopada 1928
Jugosławia	od 26 lutego 1921
Liechtenstein	od 14 lipca 1933
Luksemburg	od 1 września 1924

Marokko (str. franc.)	od 30 lipca 1917
Meksyk	od 26 lipca 1909
Niemcy	od 1 grudnia 1922
Niderlandy	od 1 marca 1893
Surinam i Curaçao	od 1 marca 1893
Portugalia z Azorami i Maderą	od 31 października 1893
Rumunia	od 6 października 1920
Szwajcaria	od początku
Tanger (Strefa)	od 6 marca 1936
Tunis	od początku
Turcja	od 10 października 1925
Węgry	od 1 stycznia 1909
Włochy	od 15 października 1894
Erytrea	od 19 stycznia 1932
Wyspy M. Egejskiego	od 19 stycznia 1932
Libia	od 19 stycznia 1932

Ogólna liczba ludności: około 369.000.000.

3. Związek międzynarodowego zgłaszania wzorów rysunkowych lub modeli przemysłowych.

Związek ten powstał przez Porozumienie, podpisane w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., które weszło w życie dnia 1 czerwca 1928 r. a zostało zrewidowane w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r. [1]). Należy doń 10 państw następujących:

Belgia	od 27 lipca 1929
Francja, Algeria i Kolonie	od 20 października 1930
Hiszpania	od początku (1 czerwca 1928)
Strefa hiszpańska Marokka	od 5 listopada 1928
Liechtenstein	od 14 lipca 1933
Marokko (str. franc.)	od 20 października 1930
Niderlandy	od początku
Indie Holenderskie	od początku
Surinam i Curaçao	od początku
Niemcy	od początku
Szwajcaria	od początku
Tanger (Strefa)	od 6 marca 1936
Tunis	od 20 października 1930

Ogólna liczba ludności: około 281.000.000.

[1]) Tekst londyński wchodzi w życie dopiero z dniem 1 sierpnia 1938 r. Obecnie obowiązuje jeszcze — od dnia 1 czerwca 1928 r. — tekst haski z dnia 6 listopada 1925 r.

[2]) Kursywą oznaczone są kraje, związane aż dotychczas tylko tekstem waszyngtońskim z dnia 2 czerwca 1911 r., który wszedł w życie z dniem 1 maja 1913 r. — *Red.*

(według „*La Propriété Industrielle*" 1938 r., nr 1, str. 1 — 2).

CZĘŚĆ II.

15.

PATENTY NA WYNALAZKI.

Udzielenie.

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Cyfry i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę, grupę i podgrupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „Pierwsz.", który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

5b, 3/01 **26077.** Siemens-Schuckertwerke Aktiengesellschaft (Berlin - Siemensstadt, Niemcy). Ręczna wiertarka elektryczna. 17.10 1934. Pierwsz. 21.12 1933 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

7a, 16/01 **26128.** Ministerstwo Spraw Wojskowych (Warszawa, Polska). Sposób wytwarzania kuto-walcowanych luf armatnich. 16.8 1930. Udzielono 25.1 1938.

8a 24/01 **26110.** Heberlein & Co. A. G. (Wattwil, Szwajcaria). Sposób wytwarzania wzorów na tkaninach przez traktowanie ich środkami spęczniającymi. 19.6 1936. Pierwsz. 20.7 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

8m, 8/02 **26057.** Gesellschaft für Chemische Industrie in Basel (Bazyleja, Szwajcaria). Sposób barwienia włókien zwierzęcych. 30.3 1934. Pierwsz. 12.4 1933 dla zastrz. 2 (Węgry); 9.6 1933 dla zastrz. 1; 12.8 1933 dla zastrz. 3 (Szwajcaria). Udzielono 19.1 1938.

8m, 8/02 **26075.** Gesellschaft für Chemische Industrie in Basel (Bazyleja, Szwajcaria). Sposób farbowania włókien zwierzęcych. Dodatkowy do patentu nr 26057. 1.6 1934. Pierwsz. 9.6 1933 (Szwajcaria). Udzielono 25.1 1938.

10a, 34 **26089.** Carl Still G. m. b. H. (Recklinghausen, Niemcy). Sposób ładowania retort koksowniczych do poziomych pieców komorowych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 5.7 1935. Pierwsz. 7.7 1934 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

12i, 1/01 **26106.** Gesellschaft für Linde's Eismaschinen A. - G. (Höllriegelskreuth k. Monachium, Niemcy). Sposób wytwarzania mieszanin gazowych, bogatych w wodór, przez częściowe spalanie metanu oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 2.5 1936. Pierwsz. 11.5 1935 dla zastrz. 1, 2, 5; 28.2 1936 dla zastrz. 3, 4, 6 i 7 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

12i, 25 **26119.** Ludwig Solt (Budapeszt, Węgry). Sposób wytwarzania komorowego kwasu siarkowego. 4.11 1936. Udzielono 25.1 1938.

12n, 3 **26154.** Inż. Franciszek Haendel (Warszawa, Polska). Sposób wytwarzania nadmanganianów. 2.1 1937. Udzielono 29.1 1938.

12o, 1/05 **26131.** International Hydrogenation Patents Company Limited (Vaduz, Lichtenstein). Sposób wytwarzania węglowodorów przez uwodornianie katalityczne. 22.5 1935. Pierwsz. 14.6 1934 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 29.1 1938.

12o, 5/02 **26073.** Henkel & Cie., G. m. b. H. (Düsseldorf, Niemcy). Sposób wytwarzania mieszanin wyższych alkoholi tłuszczowych i ich pochodnych sulfonowych. 18.1 1937. Pierwsz. 17.2 1936 dla zastrz. 1; 3.4 1936 dla zastrz. 2 (Niemcy). Udzielono 19.1 1938.

12o, 19/01 **26146.** Ammonia Casale S. A. (Lugano-Massagno, Szwajcaria). Sposób jednoczesnego wytwarzania węglowodorów aromatycznych i monowinyloacetylenu przez polimeryzację acetylenu. 31.7 1936. Pierwsz. 9.11 1935 (Włochy). Udzielono 29.1 1938.

12o, 26/01 **26111.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. m., Niemcy). Sposób wytwarzania środków do zwilżania, rozpraszania, wyrównywania, prania i podobnych celów. 22.6 1936. Pierwsz. 22.6 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

12q, 6/01 **26125.** J. R. Geigy A.-G. (Bazyleja, Szwajcaria). Sposób wytwarzania pochodnych kwasów aminotłuszczowych. 14.12 1936. Pierwsz. 23.12 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

12q, 6/04 **26149.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób wytwarzania produktów kondensacji aromatycznych kwasów sulfonowych o charakterze amidowym. 2.10 1936. Pierwsz. 5.10 1935 dla zastrz. 1; 12.10 1935 dla zastrz. 2 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

12q, 14/04 **26157.** Fahlberg-List Aktiengesellschaft Chemische Fabriken (Magdeburg, Niemcy). Sposób wytwarzania organicznych związków rtęci. 9.3 1937. Pierwsz. 24.4 1936 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

12q, 32/30 **26096.** Zakłady Chemiczne „Hydrox" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (Warszawa, Polska). Sposób oczyszczania zasady dwuoksy-dwuamino-arsenobenzenu. 27.11 1935. Udzielono 25.1 1938.

15h, 2/02 **26127.** Antoni Musiał (Wielkie Hajduki, Polska). Ręczny przyrząd do drukowania. 30.7 1937. Udzielono 25.1 1938.

15i, 6 **26133.** Wilhelm Ritzerfeld (Berlin, Niemcy). Powielacz rotacyjny. 12.8 1935. Pierwsz. 11.10 1934 (Austria). Udzielono 29.1 1938.

17f, 4/02 **26139.** Curt Rosenblad (Södertälje, Szwecja). Spiralna wymiennica ciepła. 27.3 1936. Pierwsz. 28.3 1935 (Szwecja). Udzielono 29.1 1938.

17g, 2/01 **26129.** L'Air Liquide" S-té A-me pour l'Etude et l'Exploitation des Procédés Georges Claude (Paryż, Francja). Sposób wydzielania kryptonu i ksenonu z powietrza atmosferycznego. 1.2 1934. Pierwsz. 9.2 1933 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

19a, 26 **26082.** „L'Air Liquide", Société Anonyme pour l'Etude et l'Exploitation des Procédés Georges Claude (Paryż, Francja). Sposób spawania główek szyn. 20.3 1935. Udzielono 25.1 1938.

20b, 7 **26056.** Teodor Pukało (Słonim, Polska) i Karol Gawlas (Słonim, Polska). Gazoparowóz. 30.5 1933. Udzielono 19.1 1938.

20c, 22 **26088.** Julius Pintsch Aktiengesellschaft (Berlin, Niemcy). Regulator wpustowy do obiegowych parowych urządzeń grzejnych w pojazdach kolejowych. 22.6 1935. Pierwsz. 13.7 1934 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

20f, 37 **26083.** Westinghouse Brake & Signal Co. Ltd. (Londyn, Wielka Brytania). Elektro-pneumatyczne urządzenie hamulcowe. 21.3 1935. Udzielono 25.1 1938.

20i, 6 **26138.** Zakłady Przemysłowo-Handlowe Wład. Paschalski (Warszawa, Polska). Podwójny ręczny zamek zwrotnicowy trzpieniowy. 13.3 1936. Udzielono 29.1 1938.

$21a^4$, 16/02 **26078.** Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne w Warszawie (Warszawa, Polska). Nadajnik radiotelegraficzny z generatorem lub wzmacniaczem lampowym, zaopatrzonym w lampę manipulacyjną lub w lampę kompensacyjną. 25.1 1935. Udzielono 25.1 1938.

21c, 5/10 **26097.** C. Lorenz Aktiengesellschaft (Berlin-Tempelhof, Niemcy). Kabel wielkiej częstotliwości. 12.12 1935. Pierwsz. 22.12 1934 dla zastrz. 1—5; 10.5 1935 dla zastrz. 6; 13.7 1935 dla zastrz. 7 i 8 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

21c, 44 **26132.** Leopold Uriga (Berlin, Niemcy). Elektryczny łącznik czasowy. 3.6 1935. Pierwsz. 6.6 1934 dla zastrz. 1; 21.3 1935 dla zastrz. 2—9 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

21c, 68/60 **26093.** Siemens & Halske Aktiengesellschaft (Berlin-Siemenstadt, Niemcy). Układ połączeń do wyrównywania napięć wyłączania powstających przy wyłączaniu cewek indukcyjnych. 7.11 1935. Pierwsz. 8.3 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

21f, 82/01 **26080.** N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Sztucznie chłodzona zamknięta elektryczna wysokoprężna lampa wyładowcza, zawierająca gaz szlachetny i parę rtęci. 26.2 1935. Pierwsz. 5.11 1934 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

21f, 82/05 **26060.** Patent-Treuhand-Gesellschaft für elektrische Glühlampen m. b. H. (Berlin, Niemcy). Elektryczna wysokoprężna rurowa lampa wyładowcza do pracy w położeniu poziomym. 1.10 1935. Pierwsz. 3.10 1934 dla zastrz. 1—4, 6; 15.1 1935 dla zastrz. 5 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 19.1 1938.

21g, 12/02 **26095.** N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Jonowa lampa prostownicza, zawierająca aktywowaną katodę żarową i wypełniona kryptonem, ksenonem lub mieszaniną tych dwóch gazów. Zależny w zakresie zastrz. 1 od patentu nr 5847, w zakresie zastrz. 2 — od patentu nr 11274. 25.11 1935. Pierwsz. 30.1 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

21g, 12/04 **26092.** N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Układ połączeń lampy wyładowczej, napełnionej gazem. 28.10 1935. Pierwsz. 13.12 1934 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

21h, 29/18 **26085.** Allgemeine Elektricitäts-Gesellschaft (Berlin, Niemcy). Układ trzymaków do podwónych elektrod maszyn do spawania punktowego. 24.4 1935. Pierwsz. 14.9 1934 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

22a, 2 **26081.** Gesellschaft für Chemische Industrie in Basel (Bazyleja, Szwajcaria). Sposób wytwarzania barwników azowych fiołkowych do niebieskich. Dodatkowy do patentu nr 23129. 13.3 1935. Pierwsz. 14.4 1934 (Szwajcaria). Udzielono 25.1 1938.

22b, 3/01 **26126.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób wytwarzania barwników kadziowych. 21.1 1937. Pierwsz. 21.2 1936 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

22b, 3/05 **26124.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób wytwarzania barwników kadziowych, szeregu antrachinonowego. 27.11 1936. Pierwsz. 14.12 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

22b, 3/15 **26118.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób otrzymywania barwników kadziowych szeregu antrachinonowego. 24.10 1936. Pierwsz. 27.11 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

23b, 4/01 **26117.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób utrwalania środków zapobiegających stukaniu paliwa w silniku, zawierających czteroetylek ołowiu lub z niego utworzonych. Dodatkowy do patentu nr 23053.

5.10 1936. Pierwsz. 26.10 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

24c, 4 **26115.** Adolf Körbitz (Gotovlje-Zalec, Jugosławja) i Franz Lindenthal (Gotovlje, Zalec, Jugosławia). Palenisko gazowe do bezpłomieniowego spalania powierzchniowego. 8.8 1936. Udzielono 25.1 1938.

24i, 5/02 **26142.** Johann Wagner (Wrocław, Niemcy). Rozdzielacz powietrza w palenisku poddmuchowym. 10.6 1936. Udzielono 29.1 1938.

24m, 1/03 **26150.** Siemens-Schuckertwerke Aktiengesellschaft (Berlin - Siemensstadt, Niemcy). Kocioł o przepływie wyznaczonym. 13.10 1936. Pierwsz. 7.11 1935 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

25a, 31 **26108.** Oskar Burger (Stuttgart-Süd, Niemcy). Igła do dziania ręcznego. 20.5 1936. Udzielono 25.1 1938.

28a, 3 **26148.** Chemische Fabrik Joh. A. Benckiser G. m. b. H. (Ludwigshafen n. R., Niemcy). Sposób garbowania skór surowych. 30.9 1936. Pierwsz. 31.3 1936 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

28a, 3 **26152.** Chemische Fabrik Joh. A. Benckiser G. m. b. H. (Ludwigshafen n. R., Niemcy). Sposób garbowania skór z włosem i bez włosa. Dodatkowy do patentu nr 26148. 22.12 1936. Pierwsz. 23.9 1936 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

28a, 3 **26153.** Chemische Fabrik Joh. A. Benckiser G. m. b. H. (Ludwigshafen n. R., Niemcy). Sposób garbowania skór surowych z włosem i bez włosa. Dodatkowy do patentu nr 26148. 22.12 1936. Pierwsz. 29.10 1936 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

28a, 9 **26158.** Inż. Leon Ninke (Łódź, Polska). Środek do natłuszczania skór. 25.3 1937. Udzielono 29.1 1938.

29b, 2 **26072.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób obróbki na mokro surowych włókien łykowatych. 21.10 1936. Pierwsz. 24.10 1935 (Niemcy). Udzielono 19.1 1938.

32a, 15 **26135.** Alfred Aftergut (Warszawa, Polska). Maszyna do wydymania butelek i podobnych naczyń szklanych. 28.12 1935. Pierwsz. 29.12 1934 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

32b, 1 **26055.** Josef Haydn (Huta Dąbrowa, Polska). Sposób wytwarzania szkła o dużej wytrzymałości mechanicznej oraz odporności w wysokich temperaturach. 22.10 1937. Udzielono 15.1 1938.

36e, 6/14 **26122.** Jindřich Stach (Svinov, Czechosłowacja). Elektryczny przyrząd do grzania wody. 20.11 1936. Pierwsz. 20.2 1936 (Czechosłowacja). Udzielono 25.1 1938.

39a, 19/05 **26156.** Siegmund Sborowitz (Berlin, Niemcy) i Jakob Laupheimer (Berlin, Niemcy). Sposób wytwarzania przedmiotów kształtowanych, zwłaszcza guzików, znaczków, brosz lub podobnych przedmiotów z prasowanej żywicy sztucznej. 23.1 1937. Udzielono 29.1 1938.

39b, 22 **26099.** Carbide and Carbon Chemicals Corporation (New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki). Sposób wytwarzania sztucznych żywic przez polimeryzowanie alifatycznych związków winylowych. 5.2 1936. Pierwsz. 9.2 1935 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 25.1 1938.

40b, 2 **26090.** Erwin Kramer (Berlin, Charlottenburg, Niemcy). Łożysko samosmarujące się. Dodatkowy do patentu nr 24977. 18.10 1935. Pierwsz. 19.10 1934 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

42b, 7/01 **26079.** Otto Neustätter (Berlin, Niemcy). Przyrząd do wyznaczania dziennej dawki żywności w zależności od wzrostu i wieku danej osoby. 11.2 1935. Pierwsz. 25.7 1934 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

42c, 42 **26076.** Polskie Zakłady Optyczne Spółka Akcyjna w Warszawie (Warszawa, Polska). Urządzenie do wykrywania zmysłem binauralnym drobnych różnic czasu lub fazy zakłóceń periodycznych częstotliwości słyszalnej. 10.9 1934. Udzielono 25.1 1938.

42e, 23/55 **26112.** Emile Piquerez (St. Cloud, Francja). Regulator napełniania zbiorników cieczą. 17.7 1936. Pierwsz. 25.7 1935 (Francja). Udzielono 25.1 1938.

42o, 7 **26144.** I. S. S. A. Industria Specializzata Strumenti Aeronavigazione (Bergamo, Włochy) i Ugo Ciamberlini (Rzym, Włochy). Pneumatyczny miernik prędkości obrotowej, wskazujący niezależnie od ciśnienia atmosferycznego. 26.6 1936. Pierwsz. 5.10 1935 (Włochy). Udzielono 29.1 1938.

44b, 26/01 **26147.** Hermann Lorant (Wiedeń, Austria). Pudełko do przedmiotów podługowatych, zwłaszcza papierosów. 25.9 1936. Pierwsz. 26.9 1935 dla zastrz. 1—3; 10.12 1935 dla zastrz. 4—10; 3.9 1936 dla zastrz. 11—13 (Austria). Udzielono 29.1 1938.

$46a^2$, 66 **26062.** Fichtel & Sachs A. G. (Schweinfurt, Niemcy). Dwusuwowy silnik spalinowy ze szczelinami wlotowymi i wylotowymi rozrządzanymi za pomocą tłoka roboczego. 6.12 1935. Pierwsz. 23.1 1935 (Niemcy). Udzielono 19.1 1938.

$46c^3$, 13/01 **26100.** Robert Bosch Aktiengesellschaft (Stuttgart, Niemcy). Urządzenie do wywoływania elektrycznych iskier zapłonowych podczas rozruchu silników spalinowych. 27.3 1936. Pierwsz. 11.6 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

$46c^3$, 13/01 **26102.** Robert Bosch Aktiengesellschaft (Stuttgart, Niemcy). Urządzenie do zwierania magneto zapłonowych. 14.4 1936. Pierwsz. 6.5 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

46c[5], 11 **26103.** Robert Bosch Aktiengesellschaft (Stuttgart, Niemcy). Sposób uruchomiania silników spalinowych za pomocą kilku nabojów, wytwarzających sprężone gazy, oraz urządzenie rozruchowe do wykonywania tego sposobu. 15.4 1936. Pierwsz. 18.5 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

46c[5], 12/02 **26101.** Robert Bosch Aktiengesellschaft (Stuttgart, Niemcy). Sposób uruchomiania silników spalinowych i urządzenie rozruchowe do wykonywania tego sposobu. 27.3 1936. Pierwsz. 25.4 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

46c[5], 13 **26107.** Robert Bosch Aktiengesellschaft (Stuttgart, Niemcy). Rozrusznik do silników spalinowych, zwłaszcza z wirującą masą zamachową. 5.5 1936. Pierwsz. 23.5 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

46d, 5/01 **26098.** Société Anonyme d'Etudes des Brevets et Procédés Coanda Société Coanda (Clichy, Francja). Urządzenie napędowe do pojazdów, wywołujące przed pojazdem podciśnienie przy zachowaniu za pojazdem ciśnienia ośrodka, w którym pojazd się porusza. 14.1 1936. Pierwsz. 15.1 1935 dla zastrz. 1, 2; 16.1 1935 dla zastrz. 3—11 (Francja). Udzielono 25.1 1938.

47a, 2 **26143.** Elastic Stop Nut Corporation (Elizabeth, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki). Nakładka łącząca. 24.6 1936. Pierwsz. 27.6 1935 (Stany Zjednoczone Ameryki). Udzielono 29.1 1938.

47f, 8/04 **26061.** Carl Platte (Düsseldorf-Oberkassel, Niemcy). Kielichowe złącze rurowe z wałkiem uszczelniającym. 4.12 1935. Udzielono 19.1 1938.

47h, 18 **26120.** Bernhard Bischof (Kolonia, Niemcy). Układ suwaków w tłokowych pędniach hydraulicznych. 14.11 1936. Udzielono 25.1 1938.

47h, 18 **26123.** Bernhard Bischof (Kolonia, Niemcy) i Kieler Leichtbau G. m. b. H. (Kolonia-Hassee, Niemcy). Urządzenie do nastawiania skoku tłoków w pędniach hydraulicznych. 23.11 1936. Udzielono 25.1 1938.

48b, 9 **26066.** Follsain Syndicate Limited (Londyn, Wielka Brytania). Sposób wytwarzania powłoki ochronnej na żelazie lub stali. Dodatkowy do patentu nr 18005. 28.4 1936. Pierwsz. 4.5 1935 (Wielka Brytania). Udzielono 19.1 1938.

49l, 5 **26151.** Osnabrücker Kupfer-und Drahtwerk (Osnabrück, Niemcy). Sposób platerowania blach względnie płaskowników z metali i stopów oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 2.11 1936. Udzielono 29.1 1938.

49l, 5 **26159.** Osnabrücker Kupfer-und Drahtwerk (Osnabrück, Niemcy). Sposób platerowania. 3.7 1937. Pierwsz. 21.4 1937 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

53d, 4/01 **26086.** Jonas Kirszenbaum (Radom, Polska). Sposób wytwarzania namiastek kawy. 6.5 1935. Udzielono 25.1 1938.

55b, 1/10 **26155.** Martin Günther (Berlin, Niemcy). Sposób wytwarzania czystej celulozy. 9.1 1937. Pierwsz. 28.1 1936 (Niemcy). Udzielono 29.1 1938.

57a, 54 **26141.** Oliver Turchányi (Budapeszt, Węgry). Urządzenie do wykonywania napisów na gotowych już filmach. 15.4 1936. Pierwsz. 15.4 1935 (Finlandia). Udzielono 29.1 1938.

57a, 58/02 **26091.** N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken (Eindhoven, Niderlandy). Aparat kinematograficzny na film normalny ze źródłem światła w postaci chłodzonej lampy wyładowczej z parą metalu. 19.10 1935. Pierwsz. 9.11 1934 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

57b, 13/02 **26074.** Naamlooze Vennootschap Chemische Fabriek L. van der Grinten (Venlo, Niderlandy). Sposób wytwarzania pozytywnych kopii refleksyjnych przy użyciu warstw stosowanych w dwuazotypii oraz czuły arkusz do wykonywania tego sposobu. 11.9 1933. Pierwsz. 14.9 1932 (Niderlandy). Udzielono 25.1 1938.

57b, 14/01 **26104.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób barwnego wywoływania emulsji chlorowcowo-srebrowych. 16.4 1936. Pierwsz. 17.4 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

57b, 17/01 **26068.** Oliver Turchányi (Budapeszt, Węgry). Sposób umieszczania napisów na filmie i urządzenie do wykonywania tego sposobu. 9.5 1936. Pierwsz. 10.5 1935 (Węgry). Udzielono 19.1 1938.

61a, 12/01 **26070.** Smerel Boruński (Warszawa, Polska). Gaśnica ręczna. 8.9 1936. Udzielono 19.1 1938.

61a, 12/03 **26116.** Smerel Boruński (Warszawa, Polska). Gaśnica samochodowa. 2.9 1936. Udzielono 25.1 1938.

61a, 29/01 **26114.** Carl von Hoff (Essen Niemcy). Aparat oddechowy z doprowadzaniem tlenu za pomocą siły płuc, zależnym od ilości użytego do oddychania powietrza. 31.7 1936. Pierwsz. 3.8 1935 dla zastrz. 1—4; 24.12 1935 dla zastrz. 5—8; 2.6 1936 dla zastrz. 9 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

61b, 1/02 **26109.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft (Frankfurt n. M., Niemcy). Sposób wytwarzania tlenu i kształtki do wytwarzania tym sposobem czystego tlenu, nie zawierającego tlenku węgla. 18.6 1936. Pierwsz. 27.6 1935 (Niemcy). Udzielono 25.1 1938.

62c, 5/02 **26137.** The Bristol Aeroplane Company Limited (Bristol, Wielka Brytania). Urządzenie do samoczynnego regulo-

wania skoku śmigła. 20.2 1936. Pierwsz. 9.3 1935 (Wielka Brytania). Udzielono 29.1 1938.

63c, 37 **26130.** Fiat Società Anonima (Turyn, Włochy). Rama z blachy prasowanej do podwozi pojazdów silnikowych. 10.1 1935. Udzielono 29.1 1938.

72c, 6/01 **26113.** Rheinmetall-Borsig Aktiengesellschaft (Düsseldorf, Niemcy). Urządzenie do zamocowywania w dowolnym położeniu ogonów łóż działowych. 22.7 1936. Udzielono 25.1 1938.

72d, 16/01 **26136.** Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni (Praga, Czechosłowacja) i Bohdan Pantofliček (Pilzno, Czechosłowacja). Pocisk. Dodatkowy do patentu nr 25471. 3.2 1936. Pierwsz. 6.2 1935 (Czechosłowacja). Udzielono 29.1 1938.

72d, 20 **26063.** Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni (Praga, Czechosłowacja) i Bohdan Pantofliček (Pilzno, Czechosłowacja). Pocisk ze sprężystym pierścieniem wiodącym lub uszczelniającym. Dodatkowy do patentu nr 25503. 11.12 1935. Pierwsz. 28.1 1935 (Czechosłowacja). Udzielono 19.1 1938.

72d, 20 **26065.** Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni (Praga, Czechosłowacja) i Bohdan Pantofliček (Pilzno-Lochotin, Czechosłowacja). Pocisk z dodatkowym pierścieniem uszczelniającym. Dodatkowy do patentu nr 24282. 9.4 1936. Pierwsz. 2.5 1935 (Czechosłowacja). Udzielono 19.1 1938.

72d, 20 **26140.** Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni (Praga, Czechosłowacja) i Bohdan Pantofliček (Pilzno, Czechosłowacja). Pierścień wiodący pocisku. Dodatkowy do patentu nr 24282. 11.4 1936. Pierwsz. 12.6 1935 (Czechosłowacja). Udzielono 29.1 1938.

72f, 7/02 **26105.** Tadeusz F. Świeżyński (Trojanów, Polska). Przyrząd do nauki strzelania. 20.4 1936. Udzielono 25.1 1938.

72h, 1/01 **26121.** Rheimetall-Borsig Aktiengesellschaft (Düsseldorf, Niemcy). Urządzenie do napinania zamka samoczynnej broni palnej. 16.11 1936. Udzielono 25.1 1938.

72h, 5/02 **26059.** Mauser-Werke Aktiengesellschaft (Oberndorf, n. N., Niemcy). Bezpiecznik do broni palnej. 19.8 1935. Pierwsz. 20.8 1934 dla zastrz. 1—6; 17.7 1935 dla zastrz. 7—9; 26.2 1935 dla zastrz. 10—12 (Niemcy). Udzielono 19.1 1938.

72i, 3/09 **26064.** Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni (Praga, Czechosłowacja) i Bohdan Pantofliček (Pilzno, Czechosłowacja). Zapalnik uderzeniowy. Dodatkowy do patentu nr 25324. 16.12 1935. Pierwsz. 20.12 1934 (Czechosłowacja). Udzielono 19.1 1938.

72i, 3/09 **26134.** Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni (Praga, Czechosłowacja) i Bohdan Pantofliček (Pilzno, Czechosłowacja). Zapalnik uderzeniowy. Dodatkowy do patentu nr 25234. 16.12 1935. Pierwsz. 20.12 1934 (Czechosłowacja). Udzielono 29.1 1938.

76b, 19 **26058.** Ateliers Saint-Eloi (Tourcoing, Francja) i Roger Taine (La Madeleine-lez-Lille, Francja). Sposób rozplątywania, wyprostowywania, oczyszczania i układania równolegle włókien przędziwa oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 9.8 1934. Pierwsz. 3.10 1933 (Francja). Udzielono 19.1 1938.

76c, 30/10 **26087.** Linen Industry Research Association (Lambeg, Wielka Brytania). Sposób kędzierzawienia przędziwa, przędzy, tkanin włóknistych, jako takich lub skojarzonych z tkankami niewłóknistymi, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 7.6 1935. Udzielono 25.1 1938.

76c, 31 **26094.** Izaak Drozdowski (Łódź, Polska). Sposób wytwarzania przędzy z niedoprzędu włókien sztucznych, otrzymanych sposobem chemicznym i pokrajanych na długość naturalnego włókna wełny czesankowej lub szewiotowej. Dodatkowy do patentu nr 22853. 13.11 1935. Udzielono 25.1 1938.

79b, 12/10 **26067.** Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni (Praga, Czechosłowacja). Sposób wyrobu papierosów i urządzenie do wykonywania tego sposobu. 7.5 1936. Pierwsz. 11.5 1935 (Czechosłowacja). Udzielono 19.1 1938.

79 b, 12/10 **26084.** Molins Machine Co. Ltd. (Londyn, Wielka Brytania). Sposób wytwarzania nieprzerwanego wałeczka tytoniowego i urządzenie do wykonywania tego sposobu. 22.3 1935. Pierwsz. 23.3 1934 dla zastrz. 1—3, 5—12; 7.2 1935 dla zastrz. 4, 13, 14 (Wielka Brytania). Udzielono 25.1 1938.

79b, 19/01 **26071.** Félix Frédéric Ruau (Londyn, Wielka Brytania) i Molins Machine Company Limited (Londyn, Wielka Brytania). Urządzenie do cięcia na kawałki pręta posuwającego się w kierunku podłużnym. 10.10 1936. Pierwsz. 29.10 1935 (Wielka Brytania). Udzielono 19.1 1938.

80a, 56/20 **26145.** Inż. Antoni Rybarski (Warszawa, Polska). Urządzenie do wyrobu kostek i płyt betonowych. 20.10 1936. Udzielono 29.1 1938.

80b, 25/06 **26069.** Thermal Industrial and Chemical (T. I. C.) Research Company Limited (Londyn, Wielka Brytania). Sposób wytwarzania trwałych wodnych emulsji ze smół drogowych, paku i materiałów podobnych. 14.7 1936. Pierwsz. 10.8 1935 dla zastrz. 1—4, 9; 1.11 1935 dla zastrz. 8; 6.6 1936 dla zastrz. 5—7 (Wielka Brytania). Udzielono 19.1 1938.

PRZENIESIENIE WŁASNOŚCI PATENTÓW.

(Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Nazwisko po numerze wskazuje nowonabywce).

6765. Excelsior Feuerlöschgeräte Aktiengesellschaft w Berlinie, Gertruda Margareta Burmeister w Berlinie i firma Mi-Ra Zjednoczone Wytwórnie Gaśnicze Inż. W. Trapszo i E. Haftke w Warszawie.

16907. Projector Aktiengesellschaft w Zürichu.

17818. Kali-Forschungs-Anstalt G. m. b. H. w Berlinie.

20053. Kali-Forschungs-Anstalt G. m. b. H. w Berlinie.

20308. Lefier Corporation w Nowym Jorku.

20932. Dr Neumann & Co. Chemische Fabrik Gesellschaft mit beschränkter Haftung w Berlinie.

21009. Sicaa S. A. Société Industriele Constructions Antiaériennes Antigaz w Vernier-Geneve.

21718. Ti-Bo-Ro S. A. w Genewie.

24775. Siemens & Halske Aktiengesellschaft w Berlinie.

UNIEWAŻNIENIA PATENTÓW.

13057 — orzeczeniem Wydziału Odwoławczego z dnia 3/17 czerwca oraz 30 września 1937 r. nr Odw. 2175/37 patent unieważniono w części przez skreślenie zastrz. 1, 2 i 4 oraz zastąpienie dotychczasowego zastrz. 3 zastrzeżeniem następującym:

Urządzenie do mechanicznego czyszczenia jedwabiu sztucznego wytwarzanego sposobem według patentu nr 11794, znamienne tym, że tworzy je szczotka (R) z włochatego materiału, np. runa lub futra.

16735 — patent unieważniony orzeczeniem Wydziału Spraw Spornych z dnia 26.10 1937 r. nr Sp. 1086/36.

21897 — patent unieważniony orzeczeniem Wydziału Odwoławczego z dnia 28.5 i 17.6 1937 r. nr Odw. 2197/37 r.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU.

W myśl art. 12 ustawy z dnia 5.2 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. nr 31, poz. 306), względnie art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. nr 39, poz. 384), wygasły i zostały wykreślone z rejestru następujące patenty:

nr nr

10	10326	16207	20021	21407	23092
1907	11860	16271	20052	21419	23101
1915	11902	16285	20897	21428	23102
4601	11903	18139	21321	21435	23110
4780	11948	18246	21322	21436	23117
4781	11954	18249	21328	21452	23132
7373	11973	18255	21332	22606	23146
7376	12520	18292	21333	23037	23574
7386	13490	18306	21341	23048	24449
7465	13539	18318	21343	23049	24569
7483	13540	18344	21350	23060	24572
7495	13609	18355	21357	23066	24577
8717	13621	19987	21392	23067	24616
8729	13645	19989	21394	23080	24627
8771	15845	19992	21395	23081	25305
8777	16146	19994	21398	23082	
8803	16147	19995	21401	23083	
8816	16158	20015	21405	23085	
10271	16173	20020	21406	23086	

16.

OPISY PATENTOWE.

W myśl postanowienia art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. nr 39, poz. 384) Urząd Patentowy Rz. P. opublikował w dalszym ciągu następujące opisy patentowe:

22 stycznia 1938 r.—nr nr 25701 do 25730;
25 stycznia 1938 r.—nr nr 25731 do 25750;
29 stycznia 1938 r.—nr nr 25751 do 25780;
1 lutego 1938 r.—nr nr 25781 do 25800;
5 lutego 1938 r.—nr nr 25801 do 25820;
10 lutego 1938 r.—nr nr 25821 do 25850.

Opublikowane dotychczas opisy patentowe można nabywać w Urzędzie Patentowym Rz. P. (Elektoralna 2, pokój 190) po cenie 1 zł za egzemplarz.

17.

WZORY.

Rejestracja wzorów użytkowych i zdobniczych.

Tłustym drukiem oznaczono numer rejestracji. Cyfry i litery przed numerem rejestracji oznaczają klasę i podklasę, do której zaliczono wzór. Następnie kolejno są umieszczone: data rejestracji w nawiasie, nazwisko właściciela wzoru, oznaczenie wzoru i data zgłoszenia.

A. WZORY UŻYTKOWE.

3a **7158** (31.1 1938). Juliusz Nacht, Kraków. Koszula oraz kołnierz względnie mankiet do niej. 31.5 1937.

3a **7193** (12.2 1938). Nellie Fried, Wiedeń (Austria). Damska odzież spodnia. 15.1 1936.

3b **7104** (15.1 1938). Juliusz Nacht, Kraków. Krawat. 31.5 1937.

3b **7144** (27.1 1938). Izak Zander i Jakub Weinstein, Tarnów. Wierzchnia odzież. 10.9 1937.

3b **7163** (31.1 1938). Szlama Fajn i Dawid Lerer, Warszawa. Krawat. 8.9 1937.

7a **7110** (15.1 1938). Wacław Mossey, Warszawa. Walce do kształtowania przedmiotów ze stali lub żelaza kowalnego. 26.7 1937.

9b **7128** (19.1 1938). Henryk Goldfinger i Anna Landwirth, Kraków. Szczotka do zębów. 2.9 1937.

11e **7166** (5.2 1938). Izrael Kenigsberg, Warszawa. Kalendarz tygodniowy. 2.12 1936.

11e **7183** (8.2 1938). Sylwester Korzeniowski, Warszawa. Kartotekowy sygnał selekcyjny. 1.10 1937.

15h **7108** (15.1 1938). Firma W. Koreska, Kraków. Poduszka do pieczęci. 3.7 1937.

19a **7143** (27.1 1938). Józef Deja, Sosnowiec. Podkładka do normalnych szyn kolejowych. 7.8 1937.

21c **7117** (15.1 1938). Franciszek Brzezowski, Katowice. Maszt stalowy składany z części. 2.12 1937.

21c **7131** (19.1 1938). Adolf Horkiewicz, Warszawa. Płytka kontaktowa do różnego rodzaju pudełek wodoszczelnych. 3.12 1937.

23e **7157** (31.1 1938). Nechuma, Rafael Nusen, Ber Majer i Paja Dwojra Fuksowie, Łódź. Blok mydła. 15.5 1937. Wzór zależny od wzoru użytkowego Nr rej. 6289.

30b **7164** (31.1 1938). Firma Przemysł Chemiczno-Kosmetyczny Odol Cie S. A., Lwów. Przyrząd do natrysku jamy ustnej. 16.12 1937.

30d **7182** (8.2 1938). Ludwik Krzewiński, Warszawa. Zespół środków zapobiegawczych przeciw zakażeniom wenerycznym. 16.6 1936.

33c **7113** (15.1 1938). Firma B-cia Pawelscy, Warszawa. Oprawka do wałka grzejnikowego aparatu do wiecznej ondulacji. 11.8 1937.

33c **7118** (19.1 1938). Firma Fabryka Spinek i wyr. Galanteryjnych Frank i Szaja, Częstochowa. Przyrząd do zwijania loków. 23.9 1936.

33c **7129** (19.1 1938). Róża Sukiennik, Warszawa. Przyrząd do zwijania loków. 25.9 1937.

34b **7107** (15.1 1938). Firma Belgijska Spółka Akcyjna Towarzystwo Akcyjne Przemysłowe i Handlowe dawnych Przedsiębiorstw Emila Haeblera Huta Szklana „Hortensja", Piotrków. Tarka do owoców lub jarzyn. 24.6 1937.

34e **7142** (27.1 1938). Michał Mass, Lwów. Wałek do rolet, zwłaszcza konstrukcji sprężystej. 21.6 1937.

34f **7145** (27.1 1938). Alter Nuchym Wiener, Katowice. Naczynie stołowe. 15.9 1937.

34g **7122** (19.1 1938). Dawid Mendel Ejzenberg, Warszawa. Składane łóżko drewniane. 31.7 1937.

34g **7191** (10.2 1938). Michał Sawka, Lwów. Fotel fryzjerski. 20.12 1937.

34i **7106** (15.1 1938). Ber Lewanda, Warszawa. Kredens kuchenny. 25.6 1937.

34l **7114** (15.1 1938). Nusim Goldberg, Warszawa. Filtr do esencji z ziół leczniczych, herbaty itp. 12.8 1937.

34l **7169** (5.2 1938). Maurycy Lilienthal, Kraków. Reklamowany talerz płatniczy. 13.7 1937.

34l **7176** (5.2 1938). Izak Schiff, Katowice. Termos. 2.9 1937.

36a **7179** (5.2 1938). Władysław Milewicz, Bydgoszcz. Zespół płyt do pieca kuchennego. 16.10 1937.

37a **7178** (5.2 1938). Firma Inż. Robert Koehler Przedsiębiorstwo budowlane, Mysłowice. Strop wiszący. 21.10 1937.

37b **7116** (15.1 1938). Ryszard Zieliński, Gdynia. Cegła przezroczysta. 10.9 1937.

42c **7123** (19.1 1938). Jan Suś, Warszawa. Przyrząd do oznaczania kąta nachylenia powierzchni. 12.8 1937.

42g **7154** (31.1 1938). Zygmunt Dutkowski, Warszawa. Patefon walizkowy. 18.3 1937.

42h **7149** (29.1 1938). Firma Polskie Zakłady Optyczne Spółka Akcyjna, Warszawa. Luneta celownicza. 21.4 1936.

42n **7108** (15.1 1938). Izaak Lifschitz, Warszawa. Komplet naukowych i ćwiczebnych modeli zwłaszcza do celów dentystycznych. 14.10 1937.

44a **7103** (15.1 1938). Firma Fabryka Spinek i wyr. Galanteryjnych Frank i Szaja, Częstochowa. Spinka do mankietów. 20.5 1937.

44a **7105** (15.1 1938). Uszer Gurfinkiel, Nowe Miasto. Guzik niciany. 22.6 1937.

44a **7168** (5.2 1938). Firma Elektroautomat Zakłady Elektrotechniczne Sp. z ogr. odp., Warszawa. Pudełeczko kieszonkowe z odskakującym wieczkiem. 13.5 1937.

45a **7130** (19.1 1938). Karol Fröhlich, Nowy Sącz. Pług. 18.11 1937.

45a **7146** (27.1 1938). Józef Białoski, Wolsztyn. Podwójny pług obracalny. 16.9 1937.

45k **7188** (10.2 1938). Szymon Piner, Warszawa. Wieszak do muchołapek. Pierwsz. 15.4 1937 ze zgłoszenia o patent. 25.8 1937.

46c **7132** (22.1 1938). Teodor Jasiński, Katowice. Gilza do cylindrów samochodowych. 19.12 1936.

47g **7127** (19.1 1938). Firma Inż. St. Nehring, P. Jasiński i B. Domoracki Spółka z ogran. odpow., Warszawa. Zawór do sprężarek powietrznych. 1.9 1937.

52a **7112** (15.1 1938). Leonard Grabarczyk, Pabianice. Przyrząd do stebnowania według linij równoległych. 27.7 1937.

53l **7124** (19.1 1938). Paweł Maniszewski, Poznań. Wałek do wałkowania marcepanu. 12.8 1937.

54a **7159** (31.1 1938). Majer Kajzerowicz, Warszawa. Pudełko względnie torebka. 1.6 1937.

54b **7147** (27.1 1938). Michail Romanowsky, Tallin (Łotwa). Dziurkowana kopertalist. 28.9 1937.

54b **7170** (5.2 1938). Alter Bencjon Węgrowicz, Warszawa. Karta kontowa do księgowości przebitkowej. 29.7 1937.

54b **7181** (8.2 1938). Bohdan Jeżewski, Warszawa. Karta opisowa do teczek. 9.6 1937.

54d **7180** (5.2 1938). Firma „Alumin" Zakłady Przemysłowe Sp. z o. o., Kraków. Opakowanie. 2.11 1937.

54g **7171** (5.2 1938). Aleksander Landau, Warszawa. Urządzenie ekranu transparentowego. 11.8 1937.

57a **7151** (29.1 1938). Emanuel Sadokierski, Łódź. Pochewka do negatywów filmowych i błon wszelkeigo typu ze spinaczami. 12.5 1937.

61a **7133** (22.1 1938). Ludwik Piętka, Warszawa. Gaśnica. 3.4 1937.

61a **7134** (22.1 1938). Firma Fabryka Narzędzi Pożarniczych „Strażak" L. Piętka, A. Płoski i G. Szołowski, Warszawa. Patron do wywiązywania gazów w gaśnicach. 4.11 1937.

63c **7177** (5.2 1938). Firma Fabryka Wyrobów Gumowych „Indogum", Warszawa. Amortyzator elastyczny. 3.9 1937.

63d **7102** (15.1 1938). Firma Fabryka Wyrobów Metalowych „Rekord" N. Deres i S-ka, Częstochowa. Piasta do tylnych kół rowerowych. 1.5 1937. Wzór zależny od wzoru użytkowego Nr rej. 5210.

63g **7160** (31.1 1938). Lejba i Dawid Linnik-Kaganowie, Grodno. Siodełko do rowerów, rowerów motorowych i motocykli. 16.6 1937.

63g **7172** (5.2 1938). Firma Przemysł Gumowy „Ardal" Sp. Akc., Lida. Torebka do rowerów, motocykli i podobnych pojazdów. 14.8 1937.

63k **7120** (19.1 1938). Józef Weinberg, Częstochowa. Przekładnia do rowerów. 15.5 1937.

65c **7189** (10.2 1938). Ireneusz Ogonowski, Bydgoszcz. Kajak. 3.11 1937.

67a **7162** (31.1 1938). Tadeusz Piotrowski, Kobyłka. Przyrząd do wyrównywania tarcz szlifierskich. 12.7 1937.

68a **7192** (10.2 1938). Kazimierz Groniowski, Warszawa. Zamek ryglujący do drzwi dźwigowych. 30.12 1937.

68b **7167** (5.2 1938). Bernard Grossman i Gustaw Maas, Warszawa. Samoczynnie zamykający się przyrząd do drzwi z urządzeniem alarmowym. Pierwsz. 10.9 1936 ze zgłoszenia o patent. 12.1 1937.

69 **7187** (10.2 1938). Hieronim Kurczewski, Poznań. Obsadka do ostrzy do golenia. 4.6 1937.

70c **7165** (31.1 1938). Firma Towarzystwo Przemysłowe K. Wasilewski i S-ka Spółka Akcyjna, Warszawa. Kałamarz. 18.12 1937.

70c **7186** (8.2 1938). Firma Towarzystwo Przemysłowe K. Wasilewski i S-ka Spółka Akcyjna, Warszawa. Postument do wiecznych piór. 3.12 1937.

71a **7115** (15.1 1938). Jakub Glauberman, Warszawa. Pantofel letni. 4.9 1937.

71a **7135** (22.1 1938). Józef Pacholder i Jehuda Lejb Wertel, Warszawa. Obuwie zwłaszcza damskie i dziecinne. 3.12 1937.

71a **7136** (22.1 1938). Józef Pacholder i Jehuda Lejb Wertel, Warszawa. Obuwie zwłaszcza damskie i dziecinne. 3.12 1937.

72b **7150** (29.1 1938). Nikodem Jakubowicz, Warszawa. Straszak wielostrzałowy. 7.11 1936. Wzór zależny od wzoru użytkowego Nr rej. 6239.

76d **7139** (26.1 1938). Leon Heidrich i Tadeusz Berger, Łódź. Tytla do zwojów nici. 8.5 1937.

77d **7153** (31.1 1938). Franciszek Kićka, Mała Dąbrówka. Karty do gry. 6.3 1937.

77f **7111** (15.1 1938). Firma Kaliska Wytwórnia Zabawek „Kawyza" wł. B-cia Izydor i Jakub Lustig, Kalisz. Zabawka w postaci ruchomej myszki lub innego zwierzątka. 27.7 1937.

77f **7119** (19.1 1938). Herszlik Sztul, Częstochowa. Zabawka-zegarek. 12.5 1937.

77f **7121** (19.1 1938). Stanisław Dutkiewicz, Radomsko. Przyrząd do strzelania przez wydmuchiwanie pocisku. 29.7 1937.

77f **7126** (19.1 1938). Firma Fabryka harmonijek ustnych „Organpol" Jan Plaze i S-ka, Częstochowa. Zabawka w postaci saksofonu. 1.9 1937.

77f **7137** (26.1 1938). Firma Fabryka wyrobów celuloidowych B-cia Szmulewicz, Częstochowa. Grzechotka dziecięca z ozdobą tłoczoną. 14.4 1937.

77f **7138** (26.1 1938). Firma Fabryka wyrobów celuloidowych B-cia Szmulewicz, Częstochowa. Zabawka niewywrotka. 17.4 1937.

77f **7140** (26.1 1938). Jakub i Sura Krzepiccy, Warszawa. Zabawka-trąbka. 11.6 1937.

77f **7141** (26.1 1938). Szapsio Skrzydłower i Chaim Wenig, Warszawa. Rewolwer dziecięcy. 22.9 1937.

77f **7152** (31.1 1938). Henryk Kranz, Lwów. Pierścień z balonikiem gumowym. 22.2 1937.

77f **7156** (31.1 1938).. Józef Ringelblum, Warszawa. Zabawka — figurka do piasku o ruchomych oczach. 1.5 1937.

77f **7161** (31.1 1938). Wolf Berlinerblau, Warszawa. Radio-zabawka. 24.6 1937.

77f **7173** (5.2 1938). Szmul Dawid Rajchenberg, Warszawa. Zabawka w postaci kolejki powietrznej. 18.8 1937.

81c **7148** (27.1 1938). Firma Zakłady Przemysłowe „Damara" Spółka z ogran. odpow., Warszawa. Opakowanie do porcji lodów. 17.12 1937.

81c **7155** (31.1 1938). Firma „Reflex" Towarzystwo Przemysłu Metalowego Sp. z ogr. odp., Kraków. Nieotwieralna plomba blaszana. 3.4 1937.

81c **7190** (10.2 1938). Firma Zakłady Przemysłowe „Damara" Spółka z ogran. odpow., Warszawa. Opakowanie do porcji lodów. 17.12 1937. Wzór zależny od wzoru użytkowego Nr rej. 5565.

85d **7175** (5.2 1938). Alfred Zdrojek, Warszawa. Czerpak o podwójnym działaniu. 31.8 1937.

85e **7125** (19.1 1938). Stanisław Bobrowski, Kraków. Przyrząd do przeczyszczania zatkanych zlewów, ścieków, muszli klozetowych, otworów w wannach i innych. 30.8 1937.

85e **7174** (5.2 1938). Zygfryd Bojanowski, Radom. Właz do kanałów. 18.8 1937.

85e **7185** (8.2 1938). Firma Herzfeld & Victorius Spółka Akcyjna, Grudziądz. Zasuwa burzowa. 1.10 1937.

85h **7184** (8.2 1938). Czesław Gajewski, Warszawa. Rezerwuar klozetowy. 1.10 1937.

B. WZORY ZDOBNICZE.

2 **5447** (22.1 1938). Firma Przemysł Perfumeryjno - Kosmetyczny „Parfumerie Bourjois" Spółka Akcyjna, Warszawa. Flakony. 27.12 1937.

2 **5498** (8.2 1938). Firma J. Wiśniewski, Łódź. Butelka. 10.1 1938.

2 **5541** (14.2 1938). Firma Krajowa Huta Szkła Dąbrowa obok Jaworzna Spółka z ogr. odpow., Katowice. Szkło ornamentacyjne. 13.1 1938.

2 **5544** (14.2 1938). Firma Belgijska Spółka Akcyjna Towarzystwo Akcyjne Przemysłowe i Handlowe dawnych Przedsiębiorstw Emila Haeblera Huta Szklana „Hortensja", Piotrków. Flakon. 17.1 1938.

3 **5448** (26.1 1938). Mojszek Fajgeles, Warszawa. Łańcuszek. 16.12 1937.

3 **5515** (12.2 1938). Henryk Juwiler, Warszawa. Obrzeżenie srebrnych naczyń. 9.11 1937.

6 **5542** (14.2 1938). Firma Karol Bilowicki i S-ka, Cieszyn. Młynek do kawy. 13.1 1938.

7 **5483** (8.2 1938). Moszek Wolf Grynberg, Warszawa. Łańcuszek metalowy. 6.11 1937.

7 **5489** (8.2 1938). Firma Fabryka odlewów żelaznych i Zakłady Mechaniczne S. Kronenblum, Końskie. Drzwiczki do pieca. 7.1 1938.

11 **5428** (19.1 1938). Firma Warszawsko-Ryska Fabryka Wyrobów Gumowych „Rygawar" Sp. Akc., Warszawa. Płyta gumowa na podeszwy. 16.12 1937.

11 **5488** (8.2 1938). Firma Fabryka Wyrobów Gumowych „Brage", Warszawa. Guma do wycierania. 7.1 1938.

12 **5453** (27.1 1938). Józef Amsterdamer, Warszawa. Wisiorki do sznurowadeł, klamer, broszek itp. 22.12 1937.

12 **5454** (27.1 1938). Józef Amsterdamer, Warszawa. Płytki z masy plastycznej. 22.12 1937.

12 **5466** (31.1 1938). Abram Międzyrzecki, Łódź. Zapinki do warkoczy. 29.12 1937.

12 **5477** (5.2 1938). Dawid Aronowicz, Warszawa. Klamerki do obuwia. 3.12 1937.

12 **5485** (8.2 1938). Jan Posch i Paweł Schendel, Poznań. Główki do rozpylaczy. 22.12 1937.

15 **5429** (19.1 1938). Firma Spółka Akcyjna Pabianickich Fabryk Wyrobów Bawełnianych „Krusche i Ender", Pabianice. Tkaniny. 27.12 1937.

15 **5430** (19.1 1938). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabianicka. Tkaniny. 29.12 1937.

15 **5431** (19.1 1938). Firma Fabr. wyrob. włókienniczych Sz. Hostyk Spółka Komandytowa, Łódź. Tkanina. 29.12 1937.

15 **5432** (19.1 1938). Zelman Gromb, Warszawa. Tkanina. 24.12 1937.

15 **5433** (22.1 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 15.12 1937.

15 **5434** (22.1 1938). Firma Przemysł Wełniany S. Barciński i S-ka Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 15.12 1937.

15 **5435** (22.1 1938). Firma Przemysł Wełniany S. Barciński i S-ka Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 15.12 1937.

15 **5436** (22.1 1938). Firma Przemysł Wełniany S. Barciński i S-ka Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 15.12 1937.

15 **5437** (22.1 1938). Firma A. Rokman S-cy, Łódź. Tkaniny. 16.12 1937.

15 **5438** (22.1 1938). Firma L. Gołusz, Łódź. Tkaniny. 24.12 1937.

15 **5439** (22.1 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 24.12 1937.

15 **5440** (22.1 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 24.12 1937.

15 **5441** (22.1 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 24.12 1937.

15 **5442** (22.1 1938). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 27.12 1937.

15 **5449** (26.1 1938). Firma S. i M. Weinfeld Fabryka Wyrobów Jedwabnych, Łódź. Tkaniny. 16.12 1937.

15 **5450** (26.1 1938). Firma Union Textil Kosches & Co., Łódź. Tkaniny. 20.12 1937.

15 **5451** (27.1 1938). Firma Zakłady Przemysłowe Karola Eiserta Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 21.12 1937.

15 **5452** (27.1 1938). Firma Zakłady Przemysłowe Karola Eiserta Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 21.12 1937.

15 **5456** (27.1 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 22.12 1938.

15 **5457** (27.1 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 22.12 1937.

15 **5460** (31.1 1938). Firma Union Textil Kosches & Co., Łódź. Tkaniny. 29.12 1937.

15 **5461** (31.1 1938). Firma Union Textil Kosches & Co., Łódź. Tkaniny. 29.12 1937.

15 **5462** (31.1 1938). Firma M. i J. Żarnowski i S-ka, Łódź. Tkaniny. 29.12 1937.

15 **5463** (31.1 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 29.12 1937.

15 **5464** (31.1 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 29.12 1937.

15 **5465** (31.1 1938). Firma „Pierwsza" Polska Farbiarnia i Wykończalnia Jedw. Spółka Akcyjna dawniej Artur Meister, Ruda Pabianicka. Tkaniny. 29.12 1937.

15 **5467** (31.1 1938). Firma M. Sz. Herszenberg, Synowie i Halberstadt Przemysł Wełniany, Łódź. Tkaniny. 30.12 1937.

15 **5468** (31.1 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 30.12 1937.

15 **5469** (31.1 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 30.12 1937.

15 **5470** (31.1 1938). Firma S. i M. Weinfeld Fabryka Wyrobów Jedwabnych, Łódź. Tkaniny. 30.12 1937.

15 **5471** (31.1 1938). Firma S. i M. Weinfeld Fabryka Wyrobów Jedwabnych, Łódź. Tkaniny. 30.12 1937.

15 **5472** (31.1 1938). Masa Upadłości Zakładów Przemysłu Bawełnianego „Ludwik Geyer" Spółka Akcyjna, Łódź. Tkanina. 31.12 1937.

15 **5475** (31.1 1938). Firma Fabryka Wyrobów Wełnianych i Jedwabnych Samuel Abbe, Łódź. Tkaniny. 31.12 1937.

15 **5478** (5.2 1938). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabianicka. Tkaniny. 21.1 1938.

15 **5479** (5.2 1938). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabianicka. Tkaniny. 21.1 1938.

15 **5480** (5.2 1938). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabianicka. Tkaniny. 21.1 1938.

15 **5482** (8.2 1938). Firma M. Najman wł. B-cia Najman, Łódź. Tkanina. 8.11 1937.

15 **5484** (8.2 1938). Firma Przemysł Włókienniczy P. Herszkowicz i S-ka Spółka Komandytowa, Łódź. Tkaniny. 22.12 1937.

15 **5487** (8.2 1938). Firma Jakub Świętowicz, Łódź. Tkaniny. 5.1 1938.

15 **5492** (8.2 1938). Firma Broun i Rowiński, Warszawa. Tkaniny. 8.1 1938.

15 **5493** (8.2 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 10.1 1938.

15 **5494** (8.2 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 10.1 1938.

15 **5495** (8.2 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 20.1 1938.

15 **5496** (8.2 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 20.1 1938.

15 **5497** (8.2 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 20.1 1938.

15 **5499** (8.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 11.1 1938.

15 **5500** (8.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 11.1 1938.

15 **5501** (8.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 11.1 1938.

15 **5502** (8.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 11.1 1938.

15 **5504** (8.2 1938). Firma M. i J. Żarnowski i S-ka, Łódź. Tkaniny. 19.1 1938.

15 **5505** (8.2 1938). Firma M. i J. Żarnowski i S-ka, Łódź. Tkaniny. 19.1 1938.

15 **5507** (10.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 4.1 1938.

15 **5508** (10.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 4.1 1938.

15 **5509** (10.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 4.1 1938.

15 **5510** (10.2 1938). Firma Fabryka Wyrobów Wełnianych Samuel i Jakub Goldlust, Łódź. Tkaniny. 5.1 1938.

15 **5511** (10.2 1938). Firma Fabryka Wyrobów Wełnianych Samuel i Jakub Goldlust, Łódź. Tkaniny. 5.1 1938.

15 **5512** (10.2 1938). Firma Fabryka Wyrobów Wełnianych Samuel i Jakub Goldlust, Łódź. Tkaniny. 5.1 1938.

15 **5513** (10.2 1938). Firma Fabryka Wyrobów Wełnianych Samuel i Jakub Goldlust, Łódź. Tkaniny. 5.1 1938.

15 **5514** (12.2 1938). Chaim Lejzer Rotensztajn, Łódź. Tkanina. 3.11 1937.

15 **5516** (12.2 1938). Firma Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych I. K. Poznańskiego, Łódź. Tkaniny. 3.1 1938.

15 **5517** (12.2 1938). Firma Zjednoczone Zakłady Włókiennicze K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 7.1 1938.

15 **5518** (12.2 1938). Firma Zjednoczone Zakłady Włókiennicze K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 7.1 1938.

15 **5519** (12.2 1938). Firma Zjednoczone Zakłady Włókiennicze K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 7.1 1938.

15 **5520** (12.2 1938). Firma Zjednoczone Zakłady Włókiennicze K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 7.1 1938.

15 **5521** (12.2 1938). Firma Zjednoczone Zakłady Włókiennicze K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 7.1 1938.

15 **5522** (12.2 1938). Firma Zjednoczone Zakłady Włókiennicze K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 7.1 1938.

15 **5523** (12.2 1938). Firma Zjednoczone Zakłady Włókiennicze K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 7.1 1938.

15 **5524** (12.2 1938). Firma Zjednoczone Zakłady Włókiennicze K. Scheiblera i L. Grohmana Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 7.1 1938.

15 **5526** (12.2 1938). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabianicka. Tkaniny. 12.1 1938.

15 **5527** (12.2 1938). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabianicka. Tkaniny. 12.1 1938.

15 **5528** (12.2 1938). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabianicka. Tkaniny. 12.1 1938.

15 **5529** (12.2 1938). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabianicka. Tkaniny. 15.1 1938.

15 **5530** (12.2 1938). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabianicka. Tkaniny. 15.1 1938.

15 **5531** (12.2 1938). Firma Zakłady Włókiennicze Adolf Horak Sp. Akc., Ruda Pabianicka. Tkaniny. 18.1 1938.

15 **5532** (12.2 1938). Firma Włókiennicza Spółka Akcyjna „N. Eitingon i S-ka", Łódź. Tkaniny. 12.1 1938.

15 **5535** (14.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 13.1 1938.

15 **5536** (14.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 13.1 1938.

15 **5537** (14.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 13.1 1938.

15 **5538** (14.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaniny. 13.1 1938.

15 **5539** (14.2 1938). Firma Compagnie Générale des Industries Textiles Société Anonyme des Etablissements Allart, Rousseau & Co. Dział Dawnej Fabryki Piesch, Łódź. Tkaninv. 13.1 1938.

15 **5540** (14.2 1938). Firma Boruch Grzywacz, Łódź. Tkaniny. 13.1 1938.

15 **5543** (14.2 1938). Firma Przemysł Włókienniczy W. Lichtenstein, Łódź. Tkaniny. 15.1 1938.

16 **5443** (22.1 1938). Firma Fabryka Guzików A. i B. Filar, Nasielsk. Guziki. 27.12 1937.

16 **5444** (22.1 1938). Firma Fabryka Guzików A. i B. Filar, Nasielsk. Guziki. 27.12 1937.

16 **5445** (22.1 1938). Firma Fabryka Guzików A. i B. Filar, Nasielsk. Guziki. 27.12 1937.

16 **5446** (22.1 1938). Firma Fabryka Guzików A. i B. Filar, Nasielsk. Guziki. 27.12 1937.

16 **5459** (31.1 1938). Aron Blumenkopf, Warszawa. Koszula. 29.12 1937.

16 **5474** (31.1 938). Firma Wytwórnia Obuwia D. Aronowicz, Warszawa. Pantofle damskie. 31.12 1937.

16 **5476** (31.1 1938). Firma Wyrób Guzików D. Szeinweksler, Częstochowa. Guziki. 21.6 1937.

16 **5486** (8.2 1938). Firma Fabryka Guzików, Klamer i Wszelkich Wyrobów Galalitowych Szymon Arendarz, Warszawa. Guziki. 24.12 1937.

16 **5490** (8.2 1938). Firma H. Gwiazda, Warszawa. Klamra do obuwia. 8.1 1938.

16 **5491** (8.2 1938). Firma H. Gwiazda, Warszawa. Klamry do obuwia. 20.1 1938.

16 **5503** (8.2 1938). Firma Fabryka Koronek i Haftów Adolf Pypke, Warszawa. Koronki. 19.1 1938.

16 **5506** (10.2 1938). Firma N. D. Auscaler, Warszawa. Guziki. 3.1 1938.

16 **5533** (12.2 1938). Firma Fabryka Guzików, Klamer i Wszelkich Wyrobów Galalitowych Szymon Arendarz, Warszawa. Guziki i klamry. 13.1 1938.

16 **5534** (12.2 1938). Firma Fabryka Guzików, Klamer i Wszelkich Wyrobów Galalitowych Szymon Arendarz, Warszawa. Guziki. 13.1 1938.

17 **5458** (31.1 1938). Firma Koh-I-Noor-Bleistiftfabrik L. & C. Hardtmuth, Böhm, Budweis (Czechosłowacja). Ołówek. 26.10 1937.

17 **5473** (31.1 1938). Firma Fabryka Czekolady „Plutos" Spółka Akcyjna, Warszawa. Bombonierka do czekoladek w postaci aparatu fotograficznego. 31.12 1937.

17 **5525** (12.2 1938). Firma Bernard Ratz, Kraków. Ozdoba nasady wiecznego pióra. 7.1 1938.

20 **5455** (27.1 1938). Nechuma, Rafał Nusen i Ber Majer Fuksowie, Łódź. Bloki mydeł. 22.12 1937.

20 **5481** (8.2 1938). Firma Eryk A. Kołłontay Fabryka Chemiczna, Katowice. Bloki mydeł. 29.10 1937.

PRZEDŁUŻENIE MOCY OBOWIĄZUJĄCEJ ŚWIADECTW OCHRONNYCH.

(Po oznaczeniu przedmiotu podany jest termin, do którego przedłużono ochronę)

na *wzory użytkowe:*

Nr **2773.** Firma Towarzystwo Przemysłowe „Florida" Spółka Akcyjna, Warszawa. Blok z mydeł toaletowych. 16.1 1942.

Nr **4431.** Stanisław Zakrzewski, Warszawa. Bąk wirujący z kolorowymi tarczami. 17.10 1940.

Nr **4551.** Firma Zakłady Kauczukowe „Piastów" Spółka Akcyjna, Warszawa. Goniec do krosien mechanicznych. 21.12 1940.

Nr **4566.** Bronisław Mańkowski, Warszawa. Drzwi. 4.1 1941.

Nr **4576.** Fryderyk Quiram, Poznań. Walec naciskowy z uchwytem do powielacza. 9.1 1941.

Nr **4581.** Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne, Warszawa. Tarcza numerowa do aparatów telefonicznych. 10.1 1941.

Nr **4592.** Firma Fabryka Kabli Spółka Akcyjna, Kraków. Tablica rozdzielcza. 17.1 1941.

Nr **4594.** Firma Fabryka Szkła Ujście Spółka Akcyjna dawn. Friedr. Siemens, Ujście. Słój do konserw. 17.1 1941.

Nr **4597.** Franciszek Herod, Warszawa. Liniatura skrótu taksy aptekarskiej. 17.1 1941.

Nr **4606.** Wilhelm Bribram, Bielsko. Syfon przeciwzapachowy. 28.1 1941.

Nr **4607.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Warszawa. Apteczka przenośna. 28.1 1941.

Nr **4623.** Jan Tułecki, Nawojowa. Magiel domowy. 8.2 1941.

Nr **4661.** Firma Bracia Kobylańscy Sp. Akc. dla Przemysłu i Handlu Wyrobami Stalowymi, Warszawa. Rączki do noży i widelców. 23.2 1941.

na *wzory zdobnicze:*

Nr **1628.** Firma Przemysł Mydlarski i Perfumeryjny Fryderyk Puls Spółka Akcyjna, Warszawa. Blok mydła. 18.1 1942.

Nr **1641.** Firma Schelter & Giesecke A. G., Lipsk (Niemcy). Zespoły czcionek. 27.1 1942.

Nr **1660.** Edward Manitius, Warszawa. Zabawki w postaci figurek. 27.1 1942.

Nr **1790.** Firma Dunlop Rubber Company Limited, Birmingham (Wielka Brytania). Opony. 29.4 1942.

Nr **2709.** Firma Łódzka Manufaktura Pluszu i Dywanów Teodor Finster Spółka Akcyjna, Łódź. Tkaniny. 31.3 1940.

Nr **3132.** Firma „Sanok“ Polska Spółka dla Przemysłu Gumowego S. A., Sanok. Gumowe arkusze względnie płytki do wycinania z nich podeszew do dowolnego obuwia. 21.12 1940.

Nr **3157.** Firma Warszawska Fabryka Guzików Spółka Akcyjna, Warszawa. Guziki. 17.1 1941.

Nr **3162.** Firma Fabryka Wyrobów Metalowych Wiśniewski, Serejski i Słuckin, Warszawa. Klamry do pasków. 17.1 1941.

Nr **3163.** Firma Pabianickie Zakłady Włókiennicze dawniej R. Kindler Spółka Akcyjna, Pabianice. Tkaniny. 17.1 1941.

Nr **3171.** Nachmen Assman, Warszawa. Tkaniny. 17.1 1941.

Nr **3230.** Firma Fabryka Chustek Wyrobów Wełnianych, Półwełnianych i Bawełnianych Bracia Bukiet, Łódź. Chustki. 8.2 1941.

Nr **3253.** Firma J. A. Phillips & Co. Ltd., Smethwick (Wielka Brytania). Osłona zabezpieczająca pedały od kurzu. 25.2 1941.

Nr **3275.** Firma Dunlop Rubber Company Limited, Birmingham (Wielka Brytania). Opony. 28.2 1941.

Nr **3392.** Firma Dunlop Rubber Company Limited, Birmingham (Wielka Brytania). Opony do kół. 29.4 1941.

Nr **3462.** Firma Dunlop Rubber Company Limited, Birmingham (Wielka Brytania). Opony. 19.6 1941.

PRZENIESIENIE WŁASNOŚCI WZORU UŻYTKOWEGO.

(Nazwisko po numerze wskazuje nowonabywcę).

Nr **3951.** Zdzisław Henryk Stobiecki, Warszawa i Janina Stobiecka, Warszawa, z prawem dożywotniego używania na połowie tego wzoru.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU.

(Po numerze podana jest data wygaśnięcia prawa wyłącznego korzystania z wzoru)

Na podstawie art. 87 ustawy z dnia 5.2 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 306), względnie art. 98 p. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) wykreślone zostały:

wzory użytkowe:

4050	7.10 1937	5521	1.1 1937
4052	7.10 1937	5522	1.1 1937
4056	7.10 1937	5525	1.1 1937
4059	7.10 1937	5528	1.1 1937
4062	7.10 1937	5529	1.1 1937
4066	7.10 1937	5531	1.1 1937
4068	7.10 1937	5537	1.1 1937
4072	7.10 1937	5538	1.1 1937
4074	7.10 1937	5541	1.1 1937
4076	24.10 1937	5542	1.1 1937
4080	24.10 1937	5543	1.1 1937
4081	24.10 1937	5544	1.1 1937
4083	24.10 1937	5546	1.1 1937
4085	24.10 1937	5556	1.1 1937
4089	24.10 1937	5578	1.1 1937
4093	24.10 1937	5580	1.1 1937
4094	24.10 1937	5582	1.1 1937
4097	24.10 1937	5583	1.1 1937
4099	24.10 1937	5584	1.1 1937
4103	27.10 1937	5587	1.1 1937
4104	27.10 1937	5588	1.1 1937
4106	28.10 1937	6131	1.9 1937
4111	28.10 1937	6148	1.10 1937
4113	31.10 1937	6151	1.10 1937
4115	31.10 1937	6158	1.10 1937
4117	31.10 1937	6166	1.10 1937
4118	31.10 1937	6168	1.10 1937
4119	31.10 1937	6171	1.10 1937
4610	1.2 1938	6186	1.10 1937
5490	1.1 1937	6198	1.10 1937
5494	1.1 1937	6208	1.10 1937
5496	1.1 1937	6213	1.10 1937
5497	1.1 1937	6217	1.10 1937
5502	1.1 1937	6227	1.10 1937
5507	1.1 1937	6230	1.10 1937
5508	1.1 1937	6232	1.10 1937
5509	1.1 1937	6234	1.10 1937
5511	1.1 1937	6237	1.10 1937
5512	1.1 1937	6238	1.10 1937
5516	1.1 1937	6240	1.10 1937
5517	1.1 1937	6474	31.1 1938
5518	1.1 1937		

wzory zdobnicze:

2714	24.10 1937	2722	24.10 1937
2717	24.10 1937	2725	24.10 1937
2718	24.10 1937	2730	24.10 1937
2720	24.10 1937	2732	24.10 1937
2721	24.10 1937	2733	24.10 1937

2740 — 24.10 1937
2743 — 31.10 1937
2744 — 31.10 1937
2750 — 31.10 1937
2754 — 31.10 1937
2756 — 31.10 1937
2759 — 31.10 1937
2760 — 31.10 1937
2761 — 31.10 1937
2762 — 31.10 1937
3201 — 1.2 1938
3218 — 9.2 1938
3219 — 9.2 1938
3240 — 24.2 1938
3244 — 26.2 1938
3260 — 26.2 1938
3262 — 27.2 1938
3263 — 27.2 1938
3264 — 27.2 1938
3265 — 27.2 1938
3266 — 27.2 1938
4520 — 1.9 1937
4521 — 1.9 1937
4522 — 1.9 1937
4523 — 1.9 1937
4524 — 1.9 1937
4544 — 1.10 1937
4546 — 1.10 1937
4547 — 1.10 1937
4548 — 1.10 1937
4553 — 1.10 1937
4555 — 1.10 1937
4557 — 1.10 1937
4568 — 1.10 1937
4569 — 1.10 1937
4574 — 1.10 1937
4575 — 1.10 1937
4576 — 1.10 1937
4577 — 1.10 1937
4578 — 1.10 1937
4581 — 1.10 1937
4584 — 1.10 1937
4598 — 1.10 1937
4599 — 1.10 1937
4602 — 1.10 1937
4603 — 1.10 1937
4604 — 1.10 1937
4605 — 1.10 1937
4609 — 1.10 1937
4610 — 1.10 1937
4616 — 1.10 1937
4621 — 1.10 1937
5328 — 22.12 1937

18.

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA.

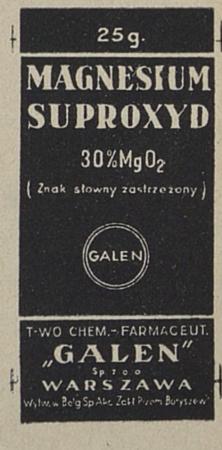
(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw." umieszczona jest data, od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw." wskazuje, że na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju, należącym do Związku).

Nr Rej. 28578. 28.1 1938. **Pierw.** 8.3 1937. **Fa. A. Z. Szpiegel.** Chorzów, woj. śląskie. Nawijalnia nici. **Towary:** nici lniane.

Nr. Rej. 28579. 28.1 1938. **Pierw.** 22.7 1937. **Fa. Towarzystwo Chemiczno - Farmaceutyczne „Galen" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.** Warszawa. Wytwórnia preparatów chemiczno-farmaceutycznych. **Towary:** nadtlenek magnezu.

Nr. Rej. 28580. 28.1 1938. Pierw. 1.10 1936. Fa. Nawijalnia włóczki i wełny Ch. Lewenthal. Kalisz, woj. łódzkie. Nawijalnia włóczki i wełny. **Towary:** włóczki i wełny.

Nr. Rej. 28581. 28.1 1938. Pierw. 7.1 1937. Fa. Franz de Paul Schröckenfux A. G. Rossleithen. Wiedeń (Austria). Fabryka Kos. **Towary:** kosy.

Nr. Rej. 28582. 28.1 1938. Pierw. 18.3 1937. Fa. Bracia J. i Ch. Krongold Ostrowiec Sp. firmowa. Ostrowiec, woj. kieleckie. Fabryka papy dachowej. **Towary:** tektura bitumiczna biała.

Krongolet

Nr. Rej. 28583. 28.1 1938. Pierw. 22.4 1937. Fa. Spółka Akcyjna Chemiczna Fabryka Dr. Rattner. Warszawa. Fabryka przetworów chemicznych. **Towary:** lakiery wytrzymujące działanie wysokich temperatur i t. zw. „piecowe".

Pirolac

Nr. Rej. 28584. 28.1 1938. **Pierw.** 24.4 1937. **Jakub Resztik.** Równe, woj. wołyńskie. Sprzedaż rowerów, maszyn do szycia radioaparatów i przyborów elektrotechnicznych. **Towary:** rowery i maszyny do szycia.

Nr. Rej. 28585. 28.1 1938. **Pierw.** 30.4 1937. **Fa. Paul Nachtigal.** Gdańsk (W. M. Gdańsk). Palarnia kawy i wytwórnia środków spożywczych. **Towary:** galaretki, sosy, proszki do pieczenia, dietetyczne środki odżywcze, krochmal i produkty krochmalowe.

Nr. Rej. 28586. 28.1 1938. **Pierw.** 7.5 1937. **Fa. Ludwig Zeitlinger.** Leonstein (Austria). Fabryka kos. **Towary:** kosy i noże do sieczkarń.

Król Batory—Ludwig Zeitlinger, Leonstein, Austria.

Nr. Rej. 28587. 28.1 1938. Pierw. 19.6 1937. Fa. Mokotowska Fabryka Chemiczno-Farmaceutyczna Adolf Gąsecki i Synowie Spółka Akcyjna. Warszawa. Fabryka preparatów chemiczno-farmaceutycznych. **Towary:** preparaty chemiczno-farmaceutyczne, lecznicze, apteczne, drogeryjne, perfumeryjne, chemiczne do celów technicznych, opatrunkowe, higieniczne, odżywcze, kosmetyczne i toaletowe.

Uremosan — Gąsecki

Nr. Rej. 28588. 28.1 1938. Pierw. 3.12 1936. Fa. „Maggi" Spółka z ogr. odp. Poznań. Fabrykacja, kupno i sprzedaż produktów spożywczych, żywnościowych, używkowych, użytkowych i wyrobów chemiczno-farmaceutycznych oraz artykułów reklamowych różnego rodzaju, import i eksport, w szczególności eksport polskich produktów za granicę. **Towary:** artykuły spożywcze wszelkiego rodzaju; wyroby z mięsa i ryb; ekstrakty z mięsa i surogaty tychże w postaci płynnej, pastowatej i suchej; konserwy; warzywa i ekstrakty z nich; barszcze; żury; owoce; soki owocowe; galaretki; jaja, mleko i wyroby z nich; masło, ser; margaryna; oleje i tłuszcze jadalne; używki; kawa i preparaty kawowe; surogaty kawy; herbata; miód naturalny i sztuczny; mąka i krupy; wyroby z ciasta; korzenie; sosy w postaci płynnej, pastowatej i suchej; artykuły do zup; mąki do zup; preparaty do zup i potraw; ekstrakty do zup i sosów w postaci płynnej, pastowatej i suchej; kostki bulionowe i ich surogaty; kapsułki bulionowe; preparaty bulionowe; bulion w ziarnkach i jego surogaty; towary kolonialne; ocet spożywczy; musztarda; sól kuchenna; żelatyna; pieczywo; drożdże; proszki i dodatki do pieczenia; lody; odżywcze środki dietetyczne; drzewo materiałowe i opałowe; węgiel drzewny; nasiona; rośliny; szczepy; pasza; środki do tuczenia bydła, trzody i ptactwa; zboże wszelkiego rodzaju; otręby; bawełna surowa; słód; len; konopie; produkty gospodarstwa rolnego, leśnego, ogrodowego i hodowlanego; produkty rybołówstwa i polowania; przetwory ropy naftowej, jak: nafta, benzyna, parafina; gliceryna; masa drzewna (celuloza); esencja octowa; nawozy sztuczne; mydła techniczne i do prania; świece; materiały wybuchowe; ognie sztuczne; lonty; metale płatkowe; laki; garbniki; pokosty; żywica smoła, terpentyna; wosk (naturalny i sztuczny); pasty do obuwia; kleje; środki do prania (oprócz mydła); krochmal i wyroby z niego; środki apreturowe i do garbowania, środki do polerowania, szlifowania, bielenia, lutowania, utwardzania, czyszczenia i przeciw rdzy; surowce mineralne; środki do czyszczenia i konserwowania skóry; masa do froterowania; farbki do bielizny; środki do wywabiania plam; środki lecznicze, higieniczne, dentystyczne; masa odciskowa dla celów dentystycznych; środki do plombowania zębów; środki dezynfekcyjne; ekstrakty słodowe; farmaceutyczne produkty naturalne i preparaty; środki odżywcze; materiały apteczne i opatrunkowe; plastry; prezerwatywy; środki do konserwowania artykułów spożywczych; środki do gaszenia ognia; perfumeria; kosmetyki i inne środki toaletowe; olejki eteryczne; gąbki; wykałaczki; wyroby ze szkła; lustra; wyroby z porcelany i fajansu; ceramika; polewy, papier; karton, tektura, pergamin i wyroby z nich; oprawy; ramy; przybory i materiały pisarskie, rysunkowe i kancelaryjne; segregatory; guma do wycierania; pluskiewki; przybory pomocnicze do nauki szkolnej; dzieła sztuki; przybory do malowania i rzeźbienia; plastelina; kreda do pisania; kredki kolorowe; czcionki; atrament; napoje zawierające alkohol, miód do picia, wina; napoje bezalkoholowe; wody mineralne (naturalne i sztuczne), kumys i kefir, esencje i pastylki do przyrządzania napojów; sole zdrojowe i kąpielowe.

Ochrona znaku zastrzeżona we wszystkich wielkościach i kolorach oraz ich zestawieniach, w szczególności w kolorach żółtym i czerwonym.

Nr. Rej. 28589. 28.1 1938. **Pierw.** 12.4 1937. **Fa. Victoria-Werke A. G.** Norymberga (Niemcy). Fabryka pojazdów. **Towary:** pojazdy lądowe, samochody, motocykle, rowery, siodełka rowerowe i motocyklowe, tylne siodełka, dzwonki rowerowe, zbiorniki benzyny do pojazdów silnikowych i motocykli, silniki spalinowe do pojazdów, części pojazdów (z wyjątkiem latarek rowerowych).

Nr. Rej. 28590. 28.1 1938. **Pierw.** 4.6 1937. **Fa. Chem.-Farm. Zakłady przem.-handl. L. Nasierowski.** Warszawa. Wytwarzanie i sprzedaż środków chemicznych i farmaceutycznych. **Towary:** środek owadobójczy i grzybobójczy.

Mszycan

Nr. Rej. 28591. 28.1 1937. **Pierw.** 25.6 1937. **Fa. Hovis, Limited.** Londyn (Wielka Brytania). Przemiał oraz kupno i sprzedaż mąki i zboża. **Towary:** mąka i wszelkie inne artykuły spożywcze oraz składniki (domieszki) do środków spożywczych.

HOVIS

Nr. Rej. 28592. 31.1 1938. **Pierw.** 19.6 1936. **Fa. Fabryka nici Kalinowski i Ska.** Kalisz, woj. łódzkie. Fabryka nici do szycia i wyszywania oraz bawełniczek. **Towary:** nici do szycia, szydełkowania, wyszywania, bawełniczki.

Marka fabryczna.

P.

K.

J.

„DWA LWY"

Nr. Rej. 28593. 31.1 1938. **Pierw.** 19.2 1937. **Jankiel Bitterman.** Warszawa. Pakownia herbaty. **Towary:** herbata.

Nr. Rej. 28594. 31.1 1938. **Pierw.** 10.3 1937. **Gerszon Hajman.** Aleksandrów k. Łodzi, woj. łódzkie. Fabryka pończoch. **Towary:** pończochy.

Ochrona znaku zastrzeżona w kolorze białym, niebieskim i złotym.

Nr. Rej. 28595. 31.1 1938. **Pierw.** 22.4 1937. **Fa. Spółka Akcyjna Chemiczna Fabryka Dr. Rattner.** Warszawa. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** farby do celów graficznych.

Orion Sp. Akc. Chemiczna Fabryka Dr. Rattner

Nr. Rej. 28596. 31.1 1938. **Pierw.** 24.4 1937. **Fa „Gryf“ Hurtownia rowerów i części właśc. Gedalia Grün.** Bydgoszcz, woj. poznańskie. Sprzedaż rowerów i ich części. **Towary:** rowery i przybory do rowerów.

Gryf

Nr. Rej. 28597. 31.1 1938. **Pierw.** 27.4 1937. **Fa. Kaliska Parowa Fabryka Ultramaryny Płocki, Wasserman i Ska, Sp. z o. o.** Kalisz, woj. łódzkie. Fabryka utramaryny i wapna. **Towary:** barwniki, w szczególności farbka do bielinzny, i wapna oraz ultramaryna.

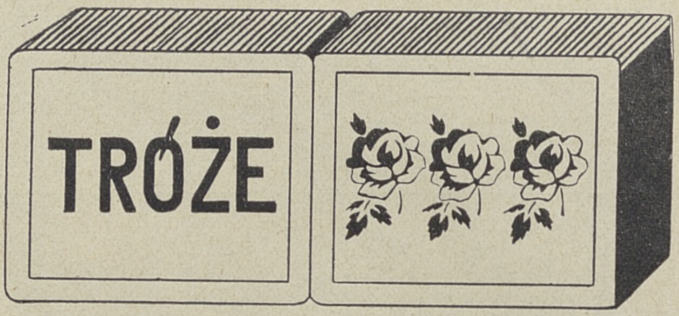

Ochrona znaku zastrzeżona we wszystkich kolorach.

Nr Rej. 28598. 31.1 1938. **Pierw.** 21.6 1937. **Fa. Żywiecka Fabryka Papieru „Solali“ Spółka Akcyjna.** Żywiec, woj. krakowskie. Fabryka papieru. **Towary:** papier i wyroby papierowe, w szczególności: tutki do papierosów, bibułki do papierosów w książeczkach, arkuszach, bobinach i rulonach, papier toaletowy, rolki fryzjerskie, serwetki, kopiały, szpagat papierowy, torebki na wyroby cukiernicze, konfeti, serpentyny, kalka maszynowa i ołówkowa, biała i kolorowa bibuła kwiatowa i marszczona, bibuła deseniowa, papier woskowany, wełna papierowa, tacki tekturowe, rolki kopiowe i taśmy do maszyn do pisania.

Popularna 113

Nr. Rej. 28599. 31.1 1938. **Pierw.** 5.11 1936. **Fa. Fabryka mydła H. Kantorowicz. Łódź.** Fabryka mydła i wyrobów chemicznych. **Towary:** mydło, ultramaryna, świece, proszek do prania, płatki mydlane, mydło w płynie, pasta do obuwia, pasta do podłóg i muchołapki.

Zastrzeżono ochronę znaku we wszystkich kolorach i ich zestawieniach oraz we wszelkich rozmiarach.

Nr. Rej. 28600. 31.1 1938. **Pierw.** 2.1 1937. **Fa. „Renoma“ A. Sztam i N. Meyerowicz.** Warszawa. Hurtowa sprzedaż rowerów, maszyn do szycia i ich części. **Towary:** rowery, ramy rowerowe i części rowerowe z wyłączeniem części gumowych.

Rotor—Renoma

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY PRAWNEJ ZNAKÓW.

(Po numerze rejestru podana jest data, do której przedłużono ochronę znaku)

15560 — 14.10 1947
15570 — 21.10 1947
15577 — 27.10 1947
15606 — 27.10 1947
15620 — 2.11 1947
15750 — 9.12 1947
15789 — 21.12 1947
15790 — 21.12 1947
15793 — 21.12 1947
15856 — 29.12 1947
15857 — 29.12 1947
15870 — 3.1 1948
15871 — 3.1 1948
15886 — 4.1 1948
15899 — 5.1 1948
15913 — 10.1 1948
15920 — 11.1 1948
15921 — 11.1 1948
15943 — 14.1 1948
15950 — 16.1 1948
15951 — 16.1 1948
15953 — 16.1 1948
15955 — 16.1 1948
15958 — 16.1 1948
15960 — 16.1 1948
15961 — 16.1 1948
15967 — 18.1 1948
15970 — 18.1 1948
15971 — 18.1 1948
15972 — 19.1 1948
15973 — 19.1 1948
15975 — 20.1 1948
15976 — 20.1 1948
15980 — 21.1 1948
15983 — 21.1 1948
15984 — 21.1 1948
15993 — 24.1 1948
15998 — 26.1 1948
16002 — 26.1 1948
16004 — 27.1 1948
16018 — 30.1 1948
16027 — 30.1 1948
16047 — 3.2 1948
16077 — 9.2 1948
16081 — 10.2 1948
16082 — 10.2 1948
16083 — 10.2 1948
16084 — 10.2 1948
16085 — 10.2 1948
16086 — 10.2 1948
16093 — 11.2 1948
16100 — 13.2 1948
16101 — 13.2 1948
16102 — 13.2 1948
16103 — 13.2 1948
16113 — 14.2 1948
16124 — 15.2 1948
16129 — 15.2 1948
16155 — 18.2 1948
16157 — 18.2 1948
16167 — 20.2 1948
16307 — 13.3 1948
16324 — 15.3 1948
16325 — 15.3 1948
16406 — 11.4 1948
16414 — 12.4 1948
16433 — 16.4 1948
16644 — 18.5 1948
17083 — 13.9 1948
17475 — 12.12 1948
21176 — 25.3 1951

ZMIANY W REJESTRZE.

Nr. Rej. 15750 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Zakłady Przemysłowe Winkelhausen Tow. Akc.“, Starogard, woj. pomorskie na firmę: „Polski Przemysł Wódczany Zakłady Przemysłowe Rektyfikacja Warszawska — Winkelhausen i Akwawit Spółka Akcyjna“, Warszawa.

Nr Nr Rej. 16157, 17835 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Société Anonyme des Automobiles „Unic“ na firmę: „Société Nouvelle des Automobiles „Unic“.

Nr Rej. 22741 — prawo z rejestracji znaku przepisane z firmy: „Cie Française du Gramophone“ na firmę: „Les Industries Musicales et Electriques Pathé Marconi Sté. Ame“.

Nr Nr Rej. 8395, 8396 — nazwa firmy: „Cie Génerale des Machines Parlantes Pathé Frères“ zmieniona na: „Les Industries Musicales et Electriques Pathé-Marconi“.

Nr Nr Rej. 16187, 16188, 16189, 16190 — nazwa firmy: Kunerol-Werke Emanuel Kuhner & Sohn A. G.“ zmieniona na: „Kunerolwerke A. G.“.

Nr Rej. 16124 — z wykazu towarów skreślono: „farby, pasza, oliwa i tłuszcze jadalne“, wpisano zaś „farby z wyjątkiem malarskich i drukarskich“.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU.

Na podstawie art. 184 p. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) wykreślone zostały znaki towarowe, zarejestrowane za następującymi numerami:

(Po numerze rejestru podana jest data wygaśnięcia prawa z rejestracji znaku)

14614 — 10.6 1937	14660 — 21.6 1937
14615 — 10.6 1937	14664 — 24.6 1937
14618 — 11.6 1937	14665 — 24.6 1937
14619 — 11.6 1937	14669 — 25.6 1937
14625 — 12.6 1937	14670 — 25.6 1937
14628 — 12.6 1937	14671 — 25.6 1937
14631 — 14.6 1937	14673 — 25.6 1937
14632 — 14.6 1937	14675 — 25.6 1937
14637 — 15.6 1937	14678 — 26.6 1937
14638 — 15.6 1937	14679 — 26.6 1937
14639 — 15.6 1937	14680 — 26.6 1937
14644 — 16.6 1937	14684 — 26.6 1937
14645 — 16.6 1937	14685 — 28.6 1937
14647 — 17.6 1937	14686 — 28.6 1937
14648 — 17.6 1937	14687 — 28.6 1937
14650 — 17.6 1937	14688 — 28.6 1937
14651 — 17.6 1937	14689 — 28.6 1937
14657 — 19.6 1937	14690 — 28.6 1937
14659 — 21.6 1937	14691 — 28.6 1937

14692 — 28.6 1937	14823 — 27.7 1937
14693 — 29.6 1937	14824 — 27.7 1937
14696 — 29.6 1937	14825 — 27.7 1937
14699 — 29.6 1937	14826 — 27.7 1937
14701 — 29.6 1937	14828 — 27.7 1937
14702 — 29.6 1937	14829 — 27.7 1937
14703 — 29.6 1937	14832 — 28.7 1937
14705 — 29.6 1937	14834 — 28.7 1937
14710 — 30.6 1937	14837 — 28.7 1937
14716 — 1.7 1937	14838 — 28.7 1937
14717 — 1.7 1937	14839 — 28.7 1937
14722 — 1.7 1937	14840 — 28.7 1937
14726 — 1.7 1937	14842 — 29.7 1937
14728 — 1.7 1937	14843 — 29.7 1937
14730 — 1.7 1937	14847 — 29.7 1937
14741 — 4.7 1937	14850 — 30.7 1937
14742 — 4.7 1937	14851 — 30.7 1937
14743 — 4.7 1937	14852 — 30.7 1937
14744 — 5.7 1937	14853 — 30.7 1937
14745 — 5.7 1937	14854 — 30.7 1937
14748 — 5.7 1937	14856 — 30.7 1937
14751 — 6.7 1937	14857 — 30.7 1937
14752 — 6.7 1937	14858 — 30.7 1937
14753 — 6.7 1937	14859 — 2.8 1937
14754 — 6.7 1937	14860 — 2.8 1937
14755 — 8.7 1937	14863 — 4.8 1937
14757 — 8.7 1937	14865 — 4.8 1937
14758 — 8.7 1937	14866 — 5.8 1937
14760 — 9.7 1937	14867 — 5.8 1937
14763 — 9.7 1937	14869 — 5.8 1937
14764 — 9.7 1937	14871 — 6.8 1937
14765 — 9.7 1937	14874 — 6.8 1937
14769 — 11.7 1937	14876 — 9.8 1937
14770 — 11.7 1937	14879 — 9.8 1937
14772 — 12.7 1937	14881 — 10.8 1937
14773 — 12.7 1937	14883 — 10.8 1937
14774 — 12.7 1937	14884 — 11.8 1937
14776 — 12.7 1937	14885 — 11.8 1937
14779 — 13.7 1937	14889 — 11.8 1937
14780 — 13.7 1937	14890 — 11.8 1937
14781 — 13.7 1937	14893 — 12.8 1937
14782 — 13.7 1937	14894 — 12.8 1937
14783 — 13.7 1937	14898 — 12.8 1937
14785 — 14.7 1937	14899 — 12.8 1937
14790 — 15.7 1937	14901 — 12.8 1937
14794 — 20.7 1937	14902 — 12.8 1937
14795 — 20.7 1937	14907 — 13.8 1937
14797 — 20.7 1937	14908 — 13.8 1937
14798 — 20.7 1937	14909 — 13.8 1937
14800 — 22.7 1937	14910 — 13.8 1937
14804 — 22.7 1937	14911 — 13.8 1937
14805 — 23.7 1937	14913 — 13.8 1937
14806 — 23.7 1937	14915 — 13.8 1937
14810 — 25.7 1937	14916 — 13.8 1937
14811 — 25.7 1937	14918 — 13.8 1937
14813 — 25.7 1937	14921 — 14.8 1937
14815 — 26.7 1937	14922 — 14.8 1937
14817 — 26.7 1937	14923 — 14.8 1937
14818 — 26.7 1937	14932 — 14.8 1937
14819 — 26.7 1937	14936 — 16.8 1937
14820 — 26.7 1937	14937 — 16.8 1937
14821 — 27.7 1937	14939 — 17.8 1937
14822 — 27.7 1937	14940 — 17.8 1937

14941 — 18.8	1937	14963 — 24.8	1937
14942 — 18.8	1937	14965 — 24.8	1937
14943 — 18.8	1937	14967 — 27.8	1937
14944 — 18.8	1937	14969 — 27.8	1937
14945 — 18.8	1937	14972 — 27.8	1937
14946 — 18.8	1937	14973 — 28.8	1937
14947 — 18.8	1937	14976 — 28.8	1937
14948 — 19.8	1937	14983 — 30.8	1937
14949 — 19.8	1937	14984 — 30.8	1937
14950 — 19.8	1937	14985 — 30.8	1937
14952 — 20.8	1937	14989 — 30.8	1937
14953 — 20.8	1937	14994 — 30.8	1937
14957 — 21.8	1937	14995 — 30.8	1937
14958 — 21.8	1937	14998 — 30.8	1937
14961 — 23.8	1937	14999 — 30.8	1937
14962 — 23.8	1937	15000 — 31.8	1937

Na podstawie art. 184 p. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) wykreślone zostały znaki towarowe, zarejestrowane za następującymi numerami:

(Po numerze rejestru podana jest data wygaśnięcia prawa z rejestracji znaku)

11822 — 21.1	1938	25930 — 29.1	1938
14337 — 21.1	1938	28272 — 21.1	1938
25571 — 29.1	1938		

SPROSTOWANIA.

W zeszycie 9 „Wiadomości Urzędu Patentowego“ z dn. 30.9 1936 r.:

na str. 487, szpalta 2, znak towarowy słowny umieszczony pod nr Rej. 27276 winien brzmieć:

Żonbu.

W zeszycie 3 z dn. 31.3 1937 r.:

na str. 171, szpalta 2, znak towarowy słowny umieszczony pod nr Rej. 27860 winien brzmieć:

Pułaski;

na str. 172, szpalta 1, znak towarowy słowny umieszczony pod nr Rej. 27864 winien brzmieć:

Lipolysin.

W zeszycie 12 z dn. 31.12 1937 r.:

na str. 519, szpalta 1, w wierszu 2 od góry, zamiast „Dudelczak“ winno być „Dudelzak“;

na str. 520, szpalta 1, w wierszu 1 od góry, zamiast „Jarosław“ winno być „Jaroslav“.

PRENUMERATA wynosi: w kraju — półrocznie zł 12.— (z przesyłką zł 12.90 gr), rocznie zł 24.— (z przesyłką zł 25.80 gr); zagranicą — półrocznie zł 18.—, rocznie zł 36.—. CENA OGŁOSZEŃ na 2, 3 i 4 str. okładki oraz po tekście 35 gr od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej. KONTO czekowe w P. K. O. Nr 30.577. REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Elektoralna 2, I p., telef. 512-65. Godziny przyjęć: $8^1/_2$ — $14^1/_2$.

Drukarnia Zakładów Wydawniczych M. Arct, Sp. Akc. w Warszawie, Czerniakowska 225.